

Овај документ прибављен је од Вишег суда у Београду.

Документ достављен је организацији „Три тачке“ као одговор на захтев по основу Закона о слободном приступу информацијама упућеног Суду 16. јануара 2020. године.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: К.бр. 595/16
Дана: 14.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Николић Гаротић, председника већа, и судија поротника Драгице Парезановић и Вере Лазић, чланова већа, са записничарем Јованом Груловић, у кривичном поступку против окривљених: Дејана Вучковића, и др. због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из чл. 288 ст.2 у вези чл. 278 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.309/12 од 10.07.2012, прецизираној поднеском од 06.03.2015. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 06.11.2017. године, коме су присуствовали: заменик ВЈТ Снежана Радојичић, пуномоћник оштећене Амбасаде САД адвокати Богдан Иванишевић и Атила Мразница, окривљени Дејан Вучковић и бранилац Марина Стефановић коју је мењао адвокат Иван Марић, окривљени Никола Косановић и бранилац адвокат Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, окривљени Ђорђе Томин и бранилац адвокат Драгослав Ристић, окривљени Филип Бацковић и бранилац адвокат Душан Машић, окривљени Маринков Драган и бранилац адвокат Божидар Анкић, окривљени Марко Новитовић и бранилац адвокат Немања Лукић, окривљени Милан Томас и бранилац адвокат Миленко Перић, донео је, а дана 14.11.2017. године у присуству заменика ВЈТ Снежане Радојичић, представника Амбасаде САД адв. Атиле Мразице окр. Вучковић Дејана, окр. Томин Ђорђа, окр. Косановић Николе, окр. Бацковић Филипа, окр. Томас Милана, браниоца адв. Марине Стефановић, браниоца адв. Драгослава Ристића - за кога је присуствовао приправник Борис Јагњина, браниоца адв. Машић Душана, браниоца адв. Желимира Чабрила, браниоца адв. Лукић Немање - за кога је присуствовао приправник Арсеније Симић, јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени ДЕЈАН ВУЧКОВИЋ,

[REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени **БОРЉЕ ТОМИН**, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени **НИКОЛА КОСАНОВИЋ**, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени **ФИЛИП БАЦКОВИЋ**, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени **ДРАГАН МАРИНКОВ**, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени **МАРКО НОВИТОВИЋ**, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени МИЛАН ТОМАС, [REDACTED]

I

Окривљени Дејан Вучковић, Драган Маринков, Марко Новитовић и
Милан Томас

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 21.02.2008.године, у вечерњим часовима, у Београду, у ул.Кнеза Милоша бр.50, испред објекта Амбасаде Сједињених Америчких Држава, способни да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, опште опасном радњом и опште опасним средством изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима и дрским и безобзирним понашањем теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што су заједно са мал. [REDACTED], у односу на кога је донета правноснажна пресуда, и са окривљеним [REDACTED] м, у односу на кога је поступак обустављен, као и са више НН лица, за време одржавања и по завршетку јавног скупа под називом "Косово је Србија", који је био испред Народне скупштине Републике Србије, кренули улицом Кнеза Милоша те су доласком на наведену адресу, где је био окупљен већи број људи, свако понаособ, бацали каменице, а мал. [REDACTED] је шипком лупао по прозору амбасаде, док су остали саизвршиоци различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађали зграду Амбасаде САД, те разбили прозоре на истој, кроз које су потом убачене упаљене бакље које су довеле до паљења просторија у унутрашњости Амбасаде при том су били свесни да оваквим понашањем могу изазвати опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, па су то и хтели, олако држећи да неће наступити смрт неког лица или већа штета за имовину, којом приликом је услед ових радњи и изазваног пожара у просторијама амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] из Новог Сада, а потом су наставили да се крећу улицом Кнеза Милоша, најпре до амбасаде Републике Хрватске, где је такође дошло до бацања каменица, бакљи, и других предмета на зграду те амбасаде, и након чега су са истом намером наставили ка амбасади Савезне Републике Немачке, и тако изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, а били свесни да је дело забрањено,

Чиме су извршили кривично дело Тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези са чланом 278 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ

па им суд на основу наведеног законског прописа и чланова 4, 45, 54, 56, 57, 63, 64, 65, 66 КЗ

ИЗРИЧЕ УСЛОВНЕ ОСУДЕ

и то:

Окривљеном Вучковић Дејану, Маринков Драгану, Новитовић Марку

тако што им утврђује казне затвора у трајању од по **6 (шест) месеци** и истовремено одређује да се наведене казне неће извршити уколико за време од **2 (две) године** не учине ново кривично дело. У случају опозивања условне осуде, у изречену казну окривљенима ће се урачунати време које су провели у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду Ки 293/12 од 13.04.2012. године, који им се рачуна и то окривљенима Вучковић Дејану и Маринков Драгану почев од 10.04.2012. године, а окривљеном Новитовић Марку почев од 11.04.2012. године, када су лишени слободе, па до 10.07.2012. године, када им је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду К.бр.642/12 – Кв. бр. 2777/12 од 10.07.2012. године.

Окривљеном Томас Милану

тако што му утврђује казну затвора у трајању од **5 (пет) месеци** и истовремено одређује да се наведена казна неће извршити уколико за време од **2 (две) године** не учини ново кривично дело.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ окривљени да на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара, и да солидарно исплате тошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

II

На основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП

Окривљени Томин Ђорђе, Косановић Никола и Бацковић Филип

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

Дана 21.02.2008.године, у вечерњим часовима, у Београду, у ул.Кнеза Милоша бр.50, испред објекта амбасаде Сједињених Америчких Држава, способни да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, опште опасном радњом и опште опасним средством изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима и дрским и безобзирним понашањем теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што су заједно са мал. [REDACTED], у односу на кога је донета правноснажна пресуда, и са окривљеним [REDACTED], у односу на кога је поступак обустављен, као и са више НН лица, за време одржавања и по завршетку јавног скупа под називом "Косово је Србија", који је био испред Народне скупштине Републике Србије, кренули улицом Кнеза Милоша те су доласком на наведену адресу, где је био окупљен већи број људи, свако понаособ, бацали каменице, а мал. [REDACTED] је шипком лупао по прозору амбасаде, док су остали саизвршиоци различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађали зграду амбасаде САД, те разбили прозоре на истој, кроз које су потом убачене упаљене бакље које су довеле до паљења просторија у унутрашњости амбасаде при том су били свесни да оваквим понашањем могу изазвати опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, па су то и хтели, олако држећи да неће наступити смрт неког лица или већа штета за имовину, којом приликом је услед ових радњи и изазваног пожара у просторијама амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] из Новог Сада, а потом су наставили да се крећу улицом Кнеза Милоша, најпре до амбасаде Републике Хрватске, где је такође дошло до бацања каменица, бакљи, и других предмета на зграду те амбасаде, након чега су са истом намером наставили ка амбасад Савезне Републике Немачке, и тако изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, а били свесни да је дело забрањено,

Чиме би извршили кривично дело Тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези са чланом 278 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ.

У односу на окривљене Бацковић Филипа, Томин Ђорђа и Косановић Николу трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Оптужном Кт.309/12 од 10.07.2012. године која је измењена дана 06.03.2015.године у ставу под 1, стављено је на терет Вучковић Дејану, Томин Ђорђу, Косановић Николи, Бацковић Филипу, Маринков Драгану, Небригић Младену, Новитовић Марку, Томас Милану, да су извршили кривично дело из чл.288 ст.2 у вези чл.287 ст.3 у вези ст.1 КЗ.

Претходна пресуда која је донета у овој ствари укинута је у ставу 1, у односу на окривљене Вучковића, Томина, Косановића, Томаса, Бацковића, Маринкова и Новитовића пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 324/16 од 2.11.2016. године и предмет у укинутом делу враћен на поновно суђење.

Након укидања претходне пресуде поднеском Кт 309/12 од 26.12.2016. године ВЈТ поднело је прецизирану оптужницу. Заменик ВЈТ Снежана Радојичић у завршној речи предложила је да суд окривљене огласи кривим и казни по закону и навела да је из видео записа, налаза и мишљења вештака Нешића и Павловића, исказа сведока, посебно сведока [REDACTED], доказано да су окривљени извршили дело које им је стављено на терет, па је предложила да их суд огласи кривим и казни по закону. Посебно је истакла исказ сведока [REDACTED] који је навео да је био у друштву са окривљенима Косановићем, Томином, Новитовићем и Бацковићем, и да, кад су стигли, је горела само кућица испред амбасаде, па је јасно да су тиме оповргнуте одбране ових окривљених.

Пуномоћник оштећене Амбасаде САД, адвокат Богдан Иванишевић, образлагао је доказе и наводио да сматра да је у односу на окривљене који су то признали у полицији поуздано утврђено да су извршили кривично дело, а да су њихове одбране са претреса када су дело негирали оповргнуте изведеним доказима и то исказима сведока и прегледаним видео материјалом. Није поставио имовинско правни захтев, придружио се кривичном гоњењу. Указао је на исказ сведока [REDACTED], као и на снимке који су прегледани на претресу на којима се види да је гомила огромних каменица стајала на простору испред амбасаде, а да је сам простор испред Амбасаде ограничене величине, од највише 10-15 метара, па су се тако створили услови да камен као оруђе и то када се баца узастопно у великим количинама, може да доведе до пуцања прозора и каснијег убацивања запаљивих материјала.

Бранилац окривљеног Дејана Вучковића, адвокат Иван Марић, који је мењао адвоката Марину Стефановић сматра да, на основу изведених доказа у току кривичног поступка, окривљени Дејан Вучковић, као и остали окривљени нису извршили дело због кога су оптужени, нити било које кривично дело за које се гони по службеној дужности. Јавна тужба нема јасне и непосредне доказе да су окривљени, међу њима и Дејан Вучковић, учинили кривично дело или било коју радњу која је непосредно за последицу довела до „паљења“ Америчке амбасаде и смрти сада покојног [REDACTED]. Јавна тужба је покушала да уместо принципа каузалитета докаже на суду да је принцип објективне и колективне одговорности и самог учествовања у догађају пресудан за суђење у овом кривичном поступку и оптужницу. Оваквим принципом тужилаштво је могло да оптужи неколико хиљада људи који су били испред Америчке амбасаде и учествовали у протесту наведеног дана и датума. Међутим, одлучило се само за тужбу према неколицини људи. Предложио је да суд окривљеног ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Ђорђа Томина, адвокат Драгослав Ристић, остао је

при раније изнетој завршној речи и додао да следећи упуте Апелационог суда, окривљени Ђорђе Томин мора бити ослобођен од оптужбе, он се не види ни на једном снимку који је прегледан на претресу, а ни из других доказа се не може закључити да је извршио дело које му је стављено на терет. Нема доказа да је дошло до угрожавања имовине већег обима, одштетни захтев није постављен, окривљени Томин свој исказ није мењао. Он никада није рекао да је бацао каменице.

Адвокат Миодраг Рашић, бранилац окривљеног Николе Косановића, предложио је да суд овог окривљеног ослободи од оптужбе и навео да је и прецизирана оптужница нејасна и непрецизна, не зна се шта се окривљенима ставља на терет, а у одређеним деловима оптужнице окривљени којима се суди се и не спомињу. И по ставу Апелационог суда бацање каменица на зграду Амбасаде не може бити општеопасна радња у смислу овог кривичног дела, а нема ни саизвршилаштва са НН лицима, а посебно је нелогична теза оптужнице да је смрт пок. [REDACTED] последица радњи већ осуђеног [REDACTED] а, или ових овде окривљених или неких против којих је у међувремену поднета оптужница. Суд је требало да испита вештака Нешића као и раније окривљене Ерцега и Седлара у својству сведока, јер је окривљени Бацковић у неком моменту видео заједно Седлара и Косановића. Они - Седлар и Ерceg добро знају шта су радили остали окривљени. Каменице као средство извршења нису подобне да се њима изазове пожар или разбије било шта па оне нису предмет у смислу овог кривичног дела. *Предложио је да суд окривљеног ослободи од оптужбе.

Адвокат Желимир Чабрило, бранилац Николе Косановића, је предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе, јер радња окривљеног није индивидуализирана, нити је описано шта се овом окривљеном ставља на терет. Нема доказа да је окривљени дело извршио, никога не познаје нити га је ко видео да предузима наведене радње.

Бранилац окривљеног Филипа Бацковића, адвокат Душан Машић, је предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе јер је и Апелациони суд навео да ни за једног од окривљених није описана радња извршења која је непосредно допринела настанку пожара или наступању теже последице - смрти пок. [REDACTED]. Окривљени Бацковић није ни једном својом радњом допринео настанку пожара, за то нема доказа, нико од сведока га не спомиње, нема га на снимцима, он је био код амбасаде када је већ горела, а удаљен око 50 метара од амбасаде, па није ни могао да добаци камен или било шта друго. Окривљени Новитовић који каже да су сви бацали камење није видео окривљеног Бацковића да то чини. Окривљени Бацковић је стајао код амбасаде, није предузео ни једну радњу дело није извршио па предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Драгана Маринкова, адвокат Божидар Анкић, је навео да у поновљеном поступку није било нових доказа, да тужилаштво сада истиче исказ сведока [REDACTED] који није видео окривљеног Маринкова, и није изведен

ни један доказа који би довео у везу наступеле последице са радњама окривљеног Маринкова. Требало је спојити овај са поступком где је поднета оптужница против неких лица јер се на снимцима види како се повлачи stroj полицајаца. До повлачења полиције није било нереди, и јасно је да се у том предмету налазе чињенице које и овде могу бити од значаја. Прелаже да суд окривљеног ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Милана Томаса, адвокат Миленко Перић сматра да је тужилаштво само козметички преправило оптужницу, да је на тај начин поново увело принцип колективне одговорности, и тако све личи на дело које је из закона уклоњено а то је дело Учествовање у скупини која изврши насиље. Зашто је тој скупини прикључен окривљени Томас кога нема на снимцима, који је у то време био малолетан, који је бацио неколико каменица које нису ни погодиле амбасаду није јасно па предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

Бранилац Марка Новитовића, адвокат Немања Лукић, навео је да у поовљеном поступку нису изведени нови докази, па имајући у виду решење Апелационог суда окривљене треба ослободити од оптужбе, а чак и да се нађе неко друго дело онда је гоњење за то дело застарело. Окривљени Новитовић појавио се код амбасаде када је била увелико у пламену и није рпедузео ни једну радњу која би имала обележје овог кривичног дела. Указује да је у оптужници описано два дела, па је до краја нејасно шта се окривљеном ставља на терет. Овако конципирана оптужница није на терену субјективног односа према делу већ објективне одговорности где сви који су тамо били су криви за смрт пок. [REDACTED] наступање штете. Овај је скуп представљао јавно исказивање негодовања због кршења принципа правде и правичности. Окривљеном Новитовићу се ни не ставља на терет паљење Амбасаде, већ да је изазвао пожар бацањем каменица, што је немогуће, није описано ни доказано да је саизвршилац, те да због недостатка у оптужници и недостатка доказа треба ослободити од оптужбе окривљеног

Окривљени су се придружили завршним речима бранилаца, и додали окривљени Ђорђе Томин да није крив, није ништа урадио, ништа бацио, запалио, као и да му није јасно ни по којој основи је приведен, по којој основи се води процес против њега; окривљени Филип Бацковић да није учинио ни ово кривично дело које му се ставља на терет нити било које друго. Доказа нема што произлази из видео снимака телевизијских камера, сигурносних камера, изјава сведока, изјава окривљених, а окривљени Милан Томас да није крив, да се процес превише отегао као и да не постоје никакви докази за било кога од окривљених. Истакао је да се нада да неће бити неких политичких притисака и да би требало да се донесе ослобађајућа пресуда.

У доказном поступку саслушани су окривљени, испитан је вештак Славко Павловић, и прегледани видео видео снимци ТВ Б92, РТС, ТВ Прва, ОЈРМ, снимци са безбедносних камера САД. На сагласан предлог странака извршен је увид и прочитани су докази: решење о одређивању притвора за Вучковића, Томина,

су ослобођени од оптужбе управо јер је утврђено да нису били у близини Амбасаде, па и не могу сведочити о поступцима окривљених, док је испитан вештак Славко Павловић, па је испитивање вештака Нешића сувишно. Суд је поступајући у свему по примедбама и налозима Апелационог суда, из изведених доказа утврдио следеће:

Окривљени Вучковић Дејан, саслушан пред полицијом дана 10.04.2012. године, наводи да је неколико дана раније добио СМС поруку да ће се наведеног дана одржати митинг и да се одазове, са потписом СНС-а, јер је њихов члан. У поруци је наведено и да требају да се окупе испред Универзитета «Браће Стаменковић» у близини Хале «Пионир» око 11 или 11,30 часова. Отишао је тог дана око 11,30 часова, и тамо затекао око 100 чланова, међу којима је био и његов друг [REDACTED]. Сви су пешице кренули ка Скупштини, уз пратњу полиције. Није било проблема, било је речи да ће то бити миран протест. Цела група са којом је дошао је стајала испред бине, у близини аутобуског стајалишта, али никога осим [REDACTED] није познавао. Задржао се око два сата, пратио је програм и обраћање политичара. У међувремену се некако развијао са Миодрагом и није могао да га нађе. Видео је да велики број људи иде улицом Кнеза Милоша и одлучио да и он крене са том групом. Након неколико тренутака је са групом у којој је био стигао до Америчке амбасаде. Ту је било окупљено неколико хиљада људи. Стајао је тачно преко пута Америчке амбасаде, на другој страни улице. Ту се поново срео са другом [REDACTED] и заједно су стајали када је видео да је испред амбасаде настао хаос, да су људи каменовали амбасаду, бацали бакље, палили их и бацали на амбасаду и пели се на њу. Он је одлучио да и сам гађа Амбасаду, па је нашао камен и бацио, али није ни добацио, јер је био далеко. Никога није погодио. Видео је полицију код Амбасаде. Његов друг [REDACTED] није бацао камење, противио се и ономе што је окривљени урадио. Окривљени наводи да се показао није бацао више камење, већ су он и [REDACTED] када је прошло око 30 минута како су били на том месту, и када су видели да куља дим из Амбасаде, а да аутомобилима «Хамер» долазе полицајци, пешице кренули кући. У Немањиној улици су приметили да је једна група обила трафику и да је настала туча, између оних који су износили ствари и оних који су им то бранили. Поред једне трафике, или на око 200м од ње, у Немањиној је нашао бокс цигарета и узео га. У Ресавској улици један дечко је носио кесу пуну ствари које му је понудио, па је узео дукс са натписом «Црвена Звезда». Кући је дошао око 18,30 часова. На телевизији је чуо да је неко погинуо у амбасадџи. Навео је да је био обучен у тренерку тегет боје и дукс са капуљачом.

Саслушан пред истражним судијом је остао код раније одбране, додао је да је имао намеру да иде до Храма, и да се налазио преко пута Америчке амбасаде, али не у време када је горела. Навео је да је према згради бацио малтер, али није ни успео да добаци до зграде. Видео је док је стајао велику групу људи, њему непознату, која је гађала Амбасаду каменицама. Није видео бакље, остао је ту непуних двадесет минута, па кренуо ка Славији. Ишао је пешке, и то прво улицом Кнеза Милоша, јер није знао да ли до Карабурме има превоза. Навео је да никога од окривљених не познаје. Кући је дошао око 18,30-19 часова. Од амбасаде је био

удаљен дијагонално 150-200 метара тако да малтер који је бацио није добацио до зграде. Није видео да амбасада гори није видео пламен, отишао је кући пре тога. Није видео да ли је скинута застава са зграде амбасаде. Када се спуштао низ улицу Кнеза Милоша видео је да гађају амбасаду. Био је са другом [REDACTED] али су се због гужве раздвојили још код скупштине. Поновио је да је видео да неки момци обијају трафику и да је узео дукс и цигарете. Поновио је да је био удаљен 150-200 метара од амбасаде није видео да она гори ни дим али је видео да је каменују.

Објаснио је на претресу, да је дим из Амбасаде видео на телевизији, и да није видео бакље нити било кога да Амбасаду пали, или гађа бакљама. Налазио се преко пута Америчке амбасаде, али не у време када је она горела. Бацао је неки малтер у правцу зграде али није добацио. Видео је велику групу људи која пева и гађа Америчку амбасаду каменицама. На овом месту остао је двадесетак минута.

На претресу дана 14.06.2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Вучковић Дејан је навео на претресу дана 1.04.2015.године да је дошао када је већ почео митинг, чуо је троје или четворо говорника, и остао до краја. По његовој процени, митинг се завршио око 17 или 17,30 часова. Кренуо је одмах после митинга, на молебан, а траса којом је требало да се иде није саопштена. Наводи да је тога дана био у црном дуксу без капуљаче. Сви су, па и он кренули улицом Кнеза Милоша. Навео је да не познаје никога од окривљених, па ни окривљеног Маринкова.

Након укидања пресуде остао је код одбране коју је раније износио.

Окривљени Ђорђе Томин, саслушан у полицији дана 10.04.2012. године је навео да је 21.02.2012.године учествовао на митингу „Косово је Србија“ који се одржавао у Београду. За то је сазнао из медија, а отишао је на митинг са друговима Новитовић Марком, [REDACTED] и покојним [REDACTED]. Ишли су из Новог Сада аутобусима градског превоза, и у аутобусу су пили алкохол. У аутобусу је видео покојног [REDACTED] кога зна из виђења и Николу Косановића. Аутобуси су паркирани на Новом Београду, па су преко Бранковог моста, ишли до скупштине. Он је са друговима стајао на фонтани на тргу Николе Пашића. Остали су на том месту и мало пили. Ту је последњи пут видео Николу Косановића и пок[REDACTED]. Кад се завршио митинг, неко је позвао да сви иду ка Храму, па је пошао и он са друштвом. Када су дошли до улице Кнеза Милоша, учесници скупа су кренули низ улицу, према амбасадама, па је кренуо и он. Када су стигли до Америчке амбасаде, она је већ горела, било је много људи, већина је бацала камење, цигле, бакље и слично на зграду амбасаде. Задржао се ту свега минут, и ни он ни његови другови нису бацали ништа, нити су оштетили зграду амбасаде, нити угрозили нечији живот. Одатле је ишао до Хрватске амбасаде, и ту се задржао десетак минута. Видео је тапацирана врата, на металној огради

амбасаде, пришао вратима, са Новитовићем, и ухватио се рукама за врата и почео да их љуља, јер су желели да их пребаци на другу страну оgrade, у двориште амбасаде. После су пришли [REDACTED] и [REDACTED] који су били близу. Видели су да долази кордон полиције, па су се разбежали у оближње улице. У једном тренутку су били у Немањиној улици, сачекали да се разиђе полиција, и кренули ка железничкој станици, а онда прешли мост и отишли на Нови Београд, и аутобусима се вратили у Нови Сад. За време док су ишли ка аутобусима и прелазили мост, неко је рекао да је једно лице погинуло у Америчкој амбасади, а сутрадан је сазнао да је то [REDACTED]. Навео је да је био у дуксу без капуљаче, сиве боје, преко је имао јакну сиво црвене боје, на ногама доњи део тренерке и патике.

Пред истражним судијом је остао код већ изнете одбране и додао да је истина да је критичног дана са Новитовић Марком аутобусом из Новог Сада дошао у Београд, превоз је био бесплатан и организован, ишло је много аутобуса. Дошли су до Сава центра, а одатле пешице до скупштине и стајали у фонтани која није радила. Није чуо да је неко од говорника са бине позивао да се иде у Храм Светог Саве, али је маса кренула, па и он. Београд не познаје, и крећући се за тим људима мислио је да иде у Храм. Када су стигли видео је да је једна зграда у пламену и ту је сазнао да је у питању Америчка амбасада. Ту се задржао минут два па су низ улицу продужили дошли до Хрватске амбасаде, што зна јер је видео заставу и тада је наишао кордон полиције, па су почели да беже. Зна да су скренули у једну улицу дошли до раскрснице и парка, касније је сазнао да је то Немањина улица. Улицу према железничкој-аутобуској станици блокирала је полиција. Стајали су на раскрсници, али како се полиција није померала они су отишли до парка и ту се задржали око пола сата, а онда отишли до аутобуске станице. Претходно су дошли «Хамери», па су почели људе да пуштају ка станици. С њим је био сведок [REDACTED], окривљени Новитовић и пок. [REDACTED]. Било је лица која су каменицама гађала Америчку амбасаду, али он није бацао ништа и није гађао према америчкој амбасади. Код Хрватске амбасаде видео је на огради да су била окачена једна канцеларијска врата и он и Новитовић су пришли и заљуљали их. Не зна шта су с тим вратима хтели, вероватно да их преврну. Није гађао према Хрватској амбасади нити је видео да је то радио Новитовић. Новитовића добро зна и он нема разлога да терети окривљеног Томина. Тога дана је можда попио три четири пива. До сада није осуђиван нити прекршајно кажњаван Запослен је.

На претресу одржаном дана 16.04.2013. године навео је да није ништа бацао на Амбасаду нити је било шта сакупљао са улице са том намером. Првенствено су у Београд дошли да би отишли до Храма Светог Саве, али пошто су били на зачељу колоне, нису видели куда води и у једном тренутку су се нашли у улици где је Америчка амбасада. Испред Амбасаде је била гужва, бацале су се цигле ка њој, а сада се више и не сећа да ли је видео бакље. Амбасада је већ била у пламену када су они дошли. Видео је да неки људи улазе у Амбасаду, да је била «циркулација» људи који су улазили и излазили, али он те људе не познаје. Био је удаљен можда неких 20-ак или више метара од улаза Америчке амбасаде, испред које се задржао неких 5-10 минута. Била је толика гужва да није могао слободно да се креће, већ како га је

маса усмеравала. У аутобусу на путу до Београда је попио можда два, три или четири пива, али није био пијан. [REDACTED] познаје из виђења, сећа се да га је видео у аутобусу, али не може да се сети да ли га је касније видео. Навео је да Новитовића зна јако дуго, он му је добар друг, а Косановића је до тада знао такође из виђења. [REDACTED] је упознао тек након догађаја, на једном суђењу, а остале окривљене не познаје. Није видео да је Новитовић гађао Америчку амбасаду. Не сећа се у које време је био испред Америчке амбасаде, једино зна да је био мрак. Како су се људи кретали, тако су и они, и наишли на Хрватску амбасаду где су он и, није сигуран да ли Новитовић, пар пута заљуљали тапацирана врата на металној огради амбасаде.

На претресу дана 14.06.2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Томин Ђорђе на претресу 1.04.2015.године није желео да одговара на питања, само је навео да остаје код одбране коју је раније износио, а да се више не сећа онога што је било пре седам година.

На претресу 5.06.2017.године наводи да није ништа урадио, ништа није бацио, остаје код раније изнете одбране. Дошао је из Новог Сада, није са земље узео ни каменчић да би га бацио, није желео да одговара на питања. У то време је познавао Новитовића.

Окривљени Косановић Никола саслушан у полицији 10.04.2012. није желео да да исказ.

Пред истражним судијом је навео да су у аутобусу у коме је био, били и Новитовић Томин, Бацковић, пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED]. Певало се и пило. Аутобус је био паркиран на један плато где је било и још 50 аутобуса. Београд слабо познаје. Дошли су до неке фонтане и даље се певало и пило. Кад се митинг завршио маса је кренула према Храму и зна да је на некој раскрсници неко рекао да гори Амбасада па су и они кренули ка Америчкој амбасади. Када су стигли Амбасада је већ горела и настао је хаос. Није никога гађао нити је имао било шта код себе. Није бацао бакље. Сећа се да је једног тренутка поред њега био пок. [REDACTED]. Некако је у том тренутку видео своје другаре и повукао и [REDACTED] био уверен да је он кренуо за њима. Тврди да су били на главном путу. Сећа се да су прошли поред Хрватске амбасаде и да је видео да неки момци скидају заставу па их је пут водио до Словеначке амбасаде, и тада је наишла полиција и настало је бежање. Разбежали су се и дошли до неког парка и осећао се сузавац и стигао је кордон полиције. Неко су време остали у парку у након тога дошли до железничке станице и Зеленог венца, па до места где су били аутобуси. Није гађао ничим према амбасади. Видео је нека врата на Хрватској амбасади, али их није дирао. Био је нормално обучен, није имао обележја неког клуба. Мисли да су из Новог Сада кренули око 11,12 сати а када су се враћали био је увелико мрак.

На главном претресу одржаном дана 16.04.2013. је навео да критичном приликом није пио алкохол, само је споменуо да се у аутобусу пио алкохол, и то углавном пиво. Познаје Новитовића, Томина и Бацковића, са којима је том приликом био заједно. Познаје и [REDACTED], али није знао да су били са њима у Београду. Сазнао је то тек приликом хапшења. Такође је познавао и сада покојног [REDACTED]. Навео је да су пратили масу људи која је требало да иде ка Храму Светог Саву након завршеног митинга, а иначе не познају Београд, и тако су у једном тренутку стигли до једне зграде за коју су касније сазнали да је Америчка амбасада. Објаснио је да је испред Америчке амбасаде била огромна гужва, били су преврнути контејнери. Он и његови другови су певали, а због велике гужве се трудио да се не изгуби јер не познаје Београд. Видео је да су неки људи бацали неке предмете ка амбасади, али не зна које и не познаје те људе. Када су стигли испред Америчке амбасаде, она је већ горела. Није видео да је неко бацао бакље када су они наишли. У једном тренутку, у тој гужви испред Амбасаде је видео сада пок. [REDACTED]. Сећа се да га је повукао за рукав да би кренуо за њим, јер је он кренуо за [REDACTED], Томином и Новитовићем, који су већ кренули пиз улицу, а да се не би изгубили. Био је убеђен да је сада пок. [REDACTED] кренуо за њим. То је био последњи пут да је видео пок. [REDACTED], а није ни могао да види да ли је било људи који улазе у амбасаду, јер је било доста људи испред њега. Испред Амбасаде су се задржали можда пет минута, али не може сто посто да тврди. Након тога су стигли до Хрватске амбасаде где су само прошли, задржали се можда пар минута. Видео је да су неки момци скинули заставу и да "цимају" врата, али није видео како изгледају та врата која су била одваљена и стајала на огради амбасаде.

Окривљени Косановић Никола је навео на претресу 1.04.2015. године да није имао бакљу, нити је бакљу носио неко кога он познаје. [REDACTED] није познавао у време овога догађаја, упознао га је у поступку који се водио у Новом Саду. Наводио је да је био код зграде Америчке амбасаде и то на тротоару, а можда и на коловозу, не може да процени јер је било пуно људи. На митингу је остао до краја и као и остали кренуо, практично била је то река људи која је ишла ка Амбасади. Није могао да определи време, али је навео да је већ била ноћ. Био је обучен у фармерке и дукс, али не зна које боје. Био је у друштву са Бацковићем, Томином, Новитовићем, али нису били све време заједно. Објашњава да је практично ишао као и остали као и маса људи, и да није ни могло да се креће другачије него што су ишли остали. Иначе не познаје Београд, не зна улице и није ни могао сам да оде до Храма. Наводи да, када се нашао на једној раскрсници, тада се међу људима чуло да гори Америчка амбасада, па је маса наставила да се креће, он са њима и тако се нашао код зграде Амбасаде. Наводи да не зна која је то улица којом се кретао, али да је она била закрчена тако да је могло да се иде само право, а не и да се скреће лево, док не зна да ли је улица у десно била закрчена. Људи су ишли и улицом и тротоарима, полиције није било, бар их он није видео. Објашњавао је да се кретао тако са читавом групом која је ишла истим правцем, не може да процени да ли је био у маси више у средини или са стране, не зна да ли је то једина раскрсница. У маси се певало, ништа није било организовано већ спонтано, а када је наводио да се

чуло да гори Амбасада, па да су ишли у том правцу објашњава и да су се у истом правцу кретали и пре него што се чуло да Амбасада гори.

На претресу дана 5.06.2017. године остаје код раније одбране. Наводи да је аутобусом дошао из Новог Сада, као и остали, сматра да није крив, није гађао Амбасаду, када је дошао до Амбасаде она је већ горела. Дошао је са групом људи. [REDACTED] су били у истој групи. то је током поступка када је са њима разговарао схватио и они требају да буду испитани као сведоци. Познаје сведока [REDACTED], а у групи оних који су са њим дошли био је сада пок. [REDACTED]. По његовом сазнању у истом аутобусу као и он били су [REDACTED]. Није их видео, али је касније са њима разговарао па је то схватио.

Окривљени Бацковић Филип саслушан у полицији се бранио ћутањем.

Код истражног судије је навео да је тога дана дошао у Београд организованим превозом из Новог Сада са [REDACTED] и [REDACTED] је био у друштву. Са сајма из Новог Сада је кренуло 10-15 аутобуса и дошли су до Сава центра где је било око 50 аутобуса. Одатле су отишли до Скупштине. Колико се сећа из Новог Сада су кренули око 12-13 сати. Митинг је дуго трајао зна да су се мењали говорници. Не зна како се кретао ишао је где и маса људи, али зна да се једног тренутка са [REDACTED] нашао негде између Америчке и Хрватске амбасаде. Када су он и [REDACTED] дошли отприлике на 15-20 метара од Амбасаде она је већ горела, било је ту песама, овација, бацања камења у правцу Амбасаде, било је бакљи, људи су се пењали на зграду Амбасаде. Не може да се сети детаља, није видео да неко скида заставу, то је видео на телевизији. [REDACTED] и он су ту остали око 10 минута, па кренули ка Хрватској амбасад, и видео је да у даљини нешто гори. Тада маса почиње да се повлачи и виде да долази полиција. Он и [REDACTED] може фактички из правца из кога су дошли. Не зна с ким се враћао дошао је до Немањине улице, отишао до железничке станице на Бранков мост, па до места где су аутобуси. Никога није гађао нити у рукама имао каменицу. Видео је да нека лица гађају у правцу Хрватске амбасаде и да гори контејнер или аутомобил. Познаје Николу Косановића, Томин Ђорђа, и они су били у истом аутобусу, али не може да тврди да их је видео код Америчке амбасаде. Бави се кошарком, фудбал прати, али не иде на утакмице.

На претресу одржаном 16.04.2013. године, окривљени Бацковић Филип је навео да познаје [REDACTED], Косановића и Томина, а да је Новитовића знао из виђења. Његова најближа тачка до Амбасаде је била можда 50 метара. Ту је била велика гужва, и остао је можда минут или два, и за то време су ту само стајали. Видео је да у даљини лете каменице ка Амбасад, САД-а, да су се неки људи пењали на жардињере и прозоре Америчке амбасаде. Није могао да види ко баца каменице због удаљености, али видео је пламен из Амбасаде. Након тога су кренули ка Хрватској амбасад, односно у том правцу, до које и нису стигли јер је полиција већ почела да потискује масу, а након тога су кренули назада на паркинг Сава центра.

Када је био у близини ових амбасада, не може да се сети да ли је био са [REDACTED] Косановићем, Томином или Новитовићем. У неком тренутку их је видео, али не зна да ли је то баш тада било, а Томина и Новитовића чак није ни видео на тим локацијама. Сећа се да приликом повратка до аутобуса [REDACTED] није ни био са њим.

На претресу дана 14.06.2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Бацковић Филип је навео на претресу 1.04.2015. године да се организовано ишло на митинг и цела држава је стајала иза тога. Тачно је једино да је ишао да види зграду Амбасаде, али није прилазио, видео је само да гори и одмах отишао. Не сећа се ни да је тога дана пио алкохол нити како је био обучен.

На претресу дана 5.06.2017.године остаје код раније одбране, односно оне коју је последњу изнео. Сматра да није учинио ово нити било које друго кривично дело. Нико га не доводи у контекст са делом које је овде описано, треба да буде у што краћем року ослобођен. Дошао је градским аутобусом из Новог Сада, до Сава центра, одатле пешке преко Бранковог моста. Познаје од раније [REDACTED] Косановића, Томина из виђења. [REDACTED] је видео једног момента али су се после разишли, он му се изгубио. Није бацио ништа на Амбасаду нити је видео да то неко други чини. Уопште није ни видео неког од окривљених.

Окривљени Маринков Драган у полицији 10.04.2012. је навео да је 21.02.2008 око 14 часова код њега дошли [REDACTED] и [REDACTED] и позвали га на митинг поводом проглашења независности Косова који се одржавао тога дана у Београду. Аутобусом односно превозом који је организовала Српска Радикална Странка, отишли су у Београд. Изашли су у близини Панчевачког моста, и организовано пешице ишли до Скупштине. Када су дошли он и [REDACTED] су се, а мисли да је са њима био и [REDACTED] одвојили од групе и стали преко пута скупштине у близини пионирског парка. Ту су стајали до завршетка митинга, око 18.30. После свих говорника маса је кренула ка Храму где је требало да се одржи молебан. Кренули су он и [REDACTED]. На једној раскрсници су људи кренули ка Храму, а он и [REDACTED] се одвојили и кренули улицом Кнеза Милоша ка згради Амбасаде САД. Приметио је док су ишли и групу од око 15 људи који су ишли ка Амбасади. Када су дошли до зграде тих 15-ак људи је гађало зграду каменицама. [REDACTED] и он су пришли на око десетак метара, па је и сам узео каменицу и бацио на зграду, а приметио је да то ради и [REDACTED]. Из правца Кнеза Милоша су долазиле веће групе људи, а када се испред Амбасаде окупио већи број људи приметио је да су гађали зграду каменицама и да су бацили упаљену бакљу на зграду. Тад је узео каменицу и њом гађао врата на Амбасади испред којих се налазила група лица, која је покушавала да провали врата и уђе. Касније је приметио да из зграде излази дим, а један момак је са прозора Амбасаде бацао папире, и кутију, и видео је момка на тераси, који је скинуо заставу. Наводи да је узео кутију која је пала на бетон испред амбасаде и однео је кући у Долово, а касније је видео да су у кутији кечап и кафа. Наводи да је видео дим из зграде која

је у близини Амбасаде, и питао је познаника са надимком [REDACTED] кога је затекао преко пута Амбасаде која је то зграда а он му је рекао да је то Хрватска амбасада. На простору испред Амбасаде је био око 30 минута, а када је полиција дошла «Хамерима» је побегао. У Кнез Михајловој је од једне жене позајмио телефон, позвао друга [REDACTED]. Кући је отишао са друговима [REDACTED] са којима се нашао код Панчевачког моста. Тог дана је је у аутобусу пио коњак или вињак и једно пиво, а пре тога није јео.

Код истражног судије је остао код одбране изнете у полицији и навео да је тог дана попио можда 5-6 гутљаја коњака што је као 5-6 чашица и 2 пива од 0,5, а пошто слабо пије то га је ошамутило. Навија за Звезду, али на себи није имао обележја клуба. Није припадник навијачке групе. Због самог алкохола и протеча времена не зна како су кренули, лево или десно, јер Београд не познаје, а од свих је познавао само [REDACTED] и где год он крене ишао је за њим. Зна да је речено да иду према Храму Светог Саве, да запале свеће. Није чуо да се иде према Амбасади. Мислио је да иду неком пречицом, и уз масу је стигао до Америчке амбасаде што је видео по застави. То му је и [REDACTED] рекао али није могао да се враћа назад. Удаљен од Амбасаде је био једног тренутка 4-5 метара, и то је био моменат када је гађао Амбасаду и то у врата Амбасаде. Био је стално са [REDACTED], уз напомену да се и не сећа свега због алкохола. До Хрватске амбасаде није ни долазио касније је чуо да и она гори. Познаје само [REDACTED] није пушач, није имао ни упаљач, никакву радњу осим ове коју је испричао није предузео.

На претресу је долао да није тачно да је бацио два камена ка вратима Амбасаде САД, већ је бацио два камена ка кућици полиције која се налази поред Амбасаде. У аутобусу је пио коњак и пиво, можда пет гутљаја коњака из флаше, једно пиво, а после тога можда још једно пиво и осећао се припит. Од свих окривљених познаје само [REDACTED]. У односу на разлику од одбране коју је износио у претходном поступку када је изјавио да је каменицама гађао врата амбасаде, наводи да је очигледно тако испало, али то није тачно јер је и раније говорио да је бацао каменице и гађао кућицу полиције. Када су дошли до Амбасаде САД, ту је било око 100 - 150 људи који су гађали Амбасаду неким каменицама, није видео никакве бакље. Ту се задржао можда 40-ак минута, био је од Амбасаде удаљен можда неких 15 - 20 метара, а најближе је Амбасади био на удаљености од 4 - 5 метара. После неких можда пола сата боравка на лицу места видео је дим из Америчке амбасаде, али не може да се сети из ког дела Амбасаде. Није видео да неко улази или излази из Амбасаде. Осим што је бацио та два камена ка кућици полиције како је то објаснио, викао је као и други „Доле Америка“ и слично. Након тога је наишла полиција и сви су се разбежали. Није ни стигао до Хрватске Амбасаде, а иначе није ни имао намеру да тамо иде, нити зна где је. Сећа се да је један момак са спрата амбасаде пао на [REDACTED] тај момак је мењао заставу на амбасади. То је касније чуо али то није видео. У односу на одбрану коју је износио у претходном поступку, када је изјавио да су бацали каменице и бакље ка Америчкој амбасади, објаснио је да није видео да су бацане бакље већ је то касније чуо и видео на телевизији. Тачно је да су неки људи гурали врата амбасаде у

покушају да уђу али није видео да су успели да уђу у Амбасаду. Није том приликом видео да се нека лица налазе у Амбасади. Могуће је да је дечко који је мењао заставу бацио кутију са папирима из Америчке амбасаде. Са места где се налазио не би ни могао да погоди врата Амбасаде чак и да их је гађао каменом јер је педесетак људи покушавало да провали на врата Амбасаде, онда би погодио њих. Био је 4 – 5 метара удаљен од Амбасаде у моменут када је гађао полицијску кућицу. Није видео да [REDACTED] баца нешто, нити да му је нешто излетело из руке можда је само имао у руци мобилни телефон. Он је то држао у једној руци, која је била подигнута, али није видео шта. Не зна зашто је другачије наведено у полицији. У полицији диктирање записника није било гласно, а записник није прочитао пре потписивања. Могуће је да је био присутан бранилац по службеној дужности.

На претресу дана 14.06.2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Маринков Драган наводи 1. 04. 2015. године да је у то време био млад, био је на митингу и сећа се говора Томислава Николића. Пре овога био је у Београду 3 или 4 пута пре тога у Београду. У односу на догађај испред Амбасаде сећа се да је дошао до зграде, био је на коловозу, а тек када је зграда почела да гори видео је полицију. Присећа се да је био у маси од око стотину људи, налазио се у средини и тако је дошао до Амбасаде, а разлику од ранијег исказа када је тврдио да је у групи од око 15 људи, а да је маса ишла ка Храму није могао да објасни, и поводом те разлике не може ништа да каже.

На претресу дана 28.09.2017.године је остао код раније изнете одбране.

Окривљени Новитовић Марко саслушан у полицији је навео да се са Томин Ђорђем који му је друг из детињства договорио да иде на митинг за који је чуо преко срестава информисања, и чуо је да има организованог превоза. Пре подне је кренуо организованим превозом, и стигао у Београд испред Интерконтинентала. Одатле су пешке дошли до скупштине, стајали на тргу Николе Пашића и то у фонтани. Био је ту Томин Ђорђе, Бацковић Филип, Косановић Никола, [REDACTED] и [REDACTED]. Када је био готов програм и обраћање са бине, кренули су на молебан. Тога дана су сви пили пиво. Када су били у улици Кнеза Милоша, видели су да нека зграда гори претпоставио је да је то нека од Амбасада јер зна да су ту Амбасаде. Одлучили су да виде шта се дешава, па је са Томином, Бацковићем, Косановићем и [REDACTED] кренуо ка запаљеној згради, и када је дошао видео је да се ради о Амбасади САД. Стајали су на коловозу, поред њега су били Томин, Бацковић, Косановић. [REDACTED] око 5 минута, и пошто су сви бацали каменице бацио је и он пар каменица у правцу Амбасаде. Тада су и Томин, Косановић, Бацковић и [REDACTED] бацали каменице према Амбасади САД. Затим су он и Томин су продужили до Хрватске амбасаде, јер су видели да се и тамо нешто дешава. Видео је да и тамо бацају каменице, а он и Томин су пришли огради где су била закачена тапацирана врата, па је са Томином покушао да убаци врата у двориште, продрмали су их пар пута, и

оставили да vise и отишли. Поред њих су била нека непозната лица. Дошла је полиција «Хамерима» па је кренуо ка Железничкој станици и Бранковом мосту. Када су били код Хрватске амбасаде његово друштво се одвојило, а нашли су се у аутобусу када су се враћали у Нови Сад. Ујутру је сазнао од [REDACTED] да је [REDACTED] погинуо у Америчкој амбасади, па је одмах отишао у полицију да каже да је био на митингу и видео [REDACTED] који је био видно пијан и попио је литар «Штока». Окривљени је додао да је тога дана био обучен у црну јакну, сиво браон панталоне, зелени дукс, црну шајкачу и црне патике.

Саслушан пред истражним судијом је навео да остаје код одбране коју је изнео у полицији, и да када је дошао до Амбасаде она је горела. Био је удаљен од амбасаде 15-20 метара. Сви су гађали Амбасаду и бабе и деде и деца, било је стотине људи. Он је попио пар пива тога дана, није био у стању да не зна шта ради. Имао је тога дана на глави српску капу, шајкачу, са ознаком «Динаркса дивизија». Никога није повредио, није припадник ни једне навијачке групе. Покојног [REDACTED] зна из школе он је генерација млађа од окривљеног, и наводи да «он није ушао у Амбасаду већ литар ракије». Окривљени наводи да тог дана није имао бакљу, нити било када у животу то није држао у руци, ништа није палио. Томин, Косановић, Бацковић, и пок [REDACTED] су заправо кренули на молебан али их је маса повукла, и нашли су се код Амбасаде, а он практично и није знао да се ту налази Америчка амбасада. Сада зна да су ту амбасаде. Да их маса није повукла не би ни дошли до Америчке амбасаде. Седлара није видео тада, сада код истражног судије када га види схвата да «му је фаца позната», али га тада у овом догађају није видео.

На претресу је додао да у записнику о саслушању у претходном поступку није тачно убележено све што је рекао јер у записнику стоји да је он, као и Томин, Косановић и Бацковић, бацао каменице у правцу Амбасаде САД, а то није заиста чинио. Објаснио је да је само бацио грумен земље у правцу Амбасаде, али није ни добацио до Амбасаде, а није видео да су Томин, Бацковић или Косановић било шта бацили на Америчку амбасаду. Објаснио је да када је рекао да су „сви бацали“ камење, није мислио буквално сви. Прочитао је записник у полицији пре потписивања, међутим тада је први пут био у полицији, «на једно уво је ушло а на друго изашло», рачунао је да после тога иде кући, а на притвор уопште није рачунао. Објаснио је да је у доласку на митинг попио пар пива на путу за Београд. Били су је удаљени неких 15 – 20 метара од амбасаде. Пок [REDACTED] је последњи пут видео у фонтани на Тргу Николе Пашића, а њега се не сећа испред Амбасаде. Кад су дошли већ је зграда горела као и неки ауто поред. Није видео да је неко бацао бакље када су они наишли. Од свих окривљених познаје Томина, Бацковића и Косановића, а у међувремену се упознао са Седларем, а мање-више и са осталима. Објаснио је да је испред Амбасаде био можда 5 минута, и за то време је као и остали викао и певао. После тога су кренули за људима даље улицом, стигли до зграде за коју је касније сазнао да је Хрватска амбасада, само прошли поред. Видео је тапацирана врата на огради Амбасаде, једанпут је гурнуо та врата са намером да их пребаци преко ограде унутар амбасаде, да не би пала на њих јер су се љуљала. Томин је био поред њега али није сигуран да ли је он гурнуо та врата.

На претресу дана 14.06.2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Новитовић Марко је навео на претресу 1.04.2015.године да је нема шта да дода одбрани коју је износио на претресу, био је на митингу, организовано аутобусом је дошао у Београд, био је у спортској одећи, иначе не познаје Београд, па не зна ни где је Скупштина нити Амбасаде нити би сам могао до ових објеката као и Храма да оде. У великој групи људи је дошао до зграде Амбасаде и био је удаљен од ње 15-20 метара, био је на коловозу. Када је дошао та зграда је већ горела, није видео да неко баца нешто, певало се, а у тој згради је видео да гори пар просторија.

На претресу дана 5.06.2017.године остаје код раније одбране. Не осећа се кривим, амбасада је већ горела када је до ње дошао. Тога дана је његов рођендан, зато то добро памти. Био је са већом групом људи, Томином, Косановићем, била је ту већина сведока, волео би да се ово заврши што пре јер није крив.

Окривљени Томас Милан у полицији приликом саслушања је навео да се дан-два у школи пре овога чуло за митинг, његово друштво из разреда је одлучило да иде, и то другови, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и још неки, али су на протест отишли само он и [REDACTED]. Око 11-12 сати тог дана се нашао са [REDACTED] на аутобуској станици у Панчеву и аутобусом су отишли за Београд, стигли око 13 часова, дошли превозом до скупштине, купили пиће, грицкалице, и слично и када је митинг почео били у централном делу испред бине, а пред крај митинга су хтели да крену кући, а онда је у маси неких 10-20 момака почело причу о Америчкој Амбасади- «Ајде», као «да им јебемо матер, да их поубијамо маму им Америчку», па је кренуо са њима, а [REDACTED] изгубио из вида. Кренуо је за момком који је имао мегафон. Кад су стигли испред америчке амбасаде, 5-6 момака са којима је био су се одмах залетели и почели да гађају амбасаду камењем, он се сагнуо и дохватио пар каменица, које је бацио ка прозорима, у приземљу и још неколико ка првом спрату, и то око 15-20 каменица које су биле од поломљених жардињера, које је нашао на улици. Један момак поред њега је поломио клупу, и почео да удара у стакло Амбасаде, у једном моменту је њих десетак међу којима и он било тачно испред Амбасаде док су други стајали наспрам Амбасаде на улици и преко пута. Онда се попео на жардињеру, где је викао и скакао окренут ка маси, а кад је маса пришла викао је и певао. У том тренутку је запаљено пар бакљи, многи су гађали каменицама Амбасаду и лупали по прозорима, видео је да је пар момака одвалио рукохват, и покушали су да извале врата и провале унутра. Видео је да се један момак попео и покушао да узме заставу, али је пао и то на једног који је био на улици. То је добро видео јер је од њих био удаљен 3-4 метра. Онда су двојица или тројица дошли до заставе, почели да пале бакље, заставу бацили у масу где је и он био, па се њих 10-15 отимало око заставе, свако је откинуо по део, и претпоставља да су то запалили, он није. После тога је момак са мегафоном викао «Оставите све идемо на Хрватску амбасаду», па

је и сам кренуо. Успут је срео [REDACTED]. Када је стигао до Хрватске амбасаде стајао је, није ништа ломио ни бацао каменице. Након 5-10 минута је кренуо ка Газели, наишла је полиција, па је кренуо ка аутобуској станици, одатле пешке до станице Панчевачки мост, одакле је узео воз и са [REDACTED] се вратио у Панчево. Био је у тамно плавим фармеркама, дуксу са капуљачом тамно плаве боје, јакна тамно браон боје, у више наврата стављао и скидао капуљачу са главе, али није завијао шал око главе нити стављао наочаре на лице, није отишао са намером да нешто ломи већ га је маса понела. У то време је имао 17 година и каје се због свог тадашњег понашања.

Пред истражним судијом је навео да остаје код одбране коју је изнео у полицији и да није бацио 15-20 каменица већ 1-2 камена и да није имао намеру да било кога повреди. Није имао бакље ништа није запалио. У то време је имао 17 година, био је ученик другог разреда средње електротехничке школе, мало је попио и још увек није имао изграђене животне ставове о свему. Мислио је да ће то бити миран митинг, миран протест, није ишао са фантомком нити било каквим обележјима. Окривљене против којих се води истрага не познаје. Без обзира што је у полицији рекао да је бацио 15-20 каменица, наводи да не може да се сети колико је каменица бацио, није улазио у Амбасаду и напустио је то место пре него што је амбасада запаљена. Док је ту био нико није улазио у Амбасаду, само су тројица младића скинула заставу па су је сви поцепали, а несећа се да ли је застава запаљена.

На претресу 16.04.2013. године је додао да је бацио можда један или два камена у правцу Америчке амбасаде, а сигуран је да је није погодио. Док је био ту можда 15-ак минута испред Амбасаде САД зграда није горела нити је видео да неко баца бакље. Био је на митингу са другом из средње школе који се у међувремену изгубио у гужви, а никог од окривљених не познаје. Целог дана је пио пиво и попио је у току целог дана можда 6 – 7 пива. После овога кренуо је ка Газели, видео је кордон полиције, те се окренуо и вратио, видео да је нешто горело у близини Америчке амбасаде али не зна шта. Наводи да је у време ових догађаја био у другом или трећем разреду средње школе.

На претресу дана 14.06 2013.године остао је код одбране коју је износио 16.04.2013.године.

Окривљени Томас Милан је навео на претресу 1.04.2015.године да је тада био малолетан, није се ишло у школу, професори су причали о митингу. Он је у Београд дошао организовано. Сећа се да је на митингу говорио и Новак Ђоковић преко видео бима. Када се све завршило још је био дан, маса је дошла до Амбасаде, било је 100 или 200 људи, а 15-20-30 особа се залетело и почело да гађа Амбасаду. Он је шетао преко и у једном тренутку узео камен или малтер и бацио, али није погодио Амбасаду. Један ћелави човек, огроман, стајао је на жардињери са мегафоном и викао шта да се ради. Окривљени је навео да је видео да покушавају да развале врата оградом од степеница, а онда је човек са мегафоном рекао да се све

остави и да се иде на Албанску амбасаду. Окривљени је, међутим, отишао до «газеле», када је видео да полиција долази возилима «Хамер». Тада се вратио до Амбасаде која је већ горела, срео друга са којим је дошао из Панчева, па су заједно дошли до станице и вратили се у Панчевд. Навео је да је у то време био обучен у дукс са капуљачом црне боје. Кући се вратио те ноћи. Објасно је да је био преко пута Амбасаде али не у време када је горела, бацио је малтер у том правцу, али није добацио. Сећа се да је велика група људи гађала каменицама Амбасаду, али није видео бакље. Био је тамо око 20 минута.

На претресу дана 5.06.2017. године остаје код раније одбране. Не осећа се кривим, желео би да се све што пре заврши, сви докази које тужилаштво има су смешни. Дошао је аутобусом из Панчева, никог од окривљених није раније познавао. Када је дошао до амбасаде она није горела, ништа није било разбијено, нико није улазио унутра. Он је отишао ка Газели. Тада је ту дошла полиција у Хамерима, он се уплашио и вратио назад. Када је пролазио поред Амбасаде оне је горела, можда је горела кућица испред, не сећа се, ту се задржао можда минут, а онда спустио доле поред Амбасаде. Ту је био кордон полиције кроз који је прошао и отишао низ улицу па кући.

Из исказа сведока је утврђено:

Пуномоћници оштећене Амбасаде САД адвокати Богдан Иванишевић и Атила Мразница нису поставили имовинско правни захтев а придружили су се кривичном гоњењу.

Прочитан је исказ пуномоћника оштећене породице [REDACTED] адв. Синише Милић да се оштећени не придружује кривичном гоњењу и не истиче имовинско правни захтев.

Сведок [REDACTED] испитан на претресу дана 14.06. 2013. године, навео је да се не сећа се ког датума је то било, али зна да је више градских аутобуса, кренуло из Новог Сада у Београд на демонстрације испред Скупштине РС због Косова, не сећа се у чијој организацији. Били су испред Скупштине РС у Београду, а након тога је колона кренула ка Храму Светог Саве на Молебан. Био је са њим [REDACTED] и били су заједно испред Скупштине, али када су кренули ка Храму он се негде изгубио. Наводи да је мислио да колона иде ка Храму, али је схватио у једном моменту, да су испред Америчке амбасаде која је већ горела када је он дошао. Видео је момка који се налазио на спрату и који је у руци држао бакљу, махао је њом. Не зна да ли је тај момак био на прозору или неком другом месту. Био је удаљен можда 50-100 метара. Док је био испред Америчке амбасаде није видео да је било ко пао са зграде, видео је да неки људи улазе у зграду, не зна колико их је било, можда између 5 и 15. Наводи да није сигуран да ли су то улазили учесници митинга или радници Амбасаде. Колико се сећа горео је средњи део Амбасаде на спрату. Полиција је дошла са његове леве стране, а био је окренут ка згради и бацили су у међувремену сузавац, па наводи да је одатле побегао до

железничке станице. Код Америчке амбасаде се задржао можда пар минута и док се ту налазио Прицу није видео. Навео је да познаје Бацковић Филипа јер живе у истом делу Новог Сада, као и [REDACTED], Косановић Николу, а Новитовић Марка и Томин Ђорђа зна из виђења. Ни једног од њих није видео ни у једном моменту током боравка у Београду, чак не верује да су приликом доласка у Београд били у истом аутобусу у коме и он, јер би се тога сетио. У то време био је малолетан, а против њега се није водио поступак поводом овог догађаја. Навео је да не познаје Београд, није видео да ли неко иде ка Хрватској амбасади и шта се тамо евентуално дешавало. Објаснио је да се док је трајао митинг испред Скупштине РС налазио код једне фонтане, али не зна која је фонтана у питању пошто Београд не познаје и са тог платоа је кренуо када је митинг био завршен. Нико од овде присутних није био са њим у аутобусу ни када се враћао у Нови Сад. Објаснио је да је тек у аутобусу сазнао да је зграда која је горела Америчка амбасада.

Сведок [REDACTED] испитан дана 14.06.2013. године је навео да су аутобусом дошли из Новог Сада на митинг у Београду против проглашења независности Косова. Пуно аутобуса је из Новог Сада кренуло ка Београду, не зна у чијој је то било организацији, али мисли да је у питању организација Града Новог Сада. Наводи да Београд иначе уопште не познаје. Ишао је са [REDACTED] и другима које није познавао. Када је стигао у Београд, били су на Тргу Републике, где се одржавао митинг, неки политичари су држали говоре, а након тога су кренули ка храму Светог Саве. Сећа се да је у једном моменту из даљине видео човека који се налазио на једној згради, није сигуран да ли је седео или стајао и држао је у руци нешто запаљиво, могуће је да је у питању бакља. То је посматрао са удаљености 100-150м. У том моменту још увек је [REDACTED] био са њим. Није видео да зграда гори, људи су почели да се гурају, почели су да беже, бачени су сузавци, настао је неки хаос и од тада не зна куда се кретао, само је трчао покушавајући да нађе аутобус. Питао је и пролазнике јер када је почело гурање, [REDACTED] и он су се раздвојили и више га није видео. У аутобусу приликом повратка у Нови Сад мисли да [REDACTED] није видео, не сећа се. Од окривљених познаје Косановић Николу из виђења, а такође и Бацковић Филипа. Њих није видео на митингу нити претходно у аутобусу нити приликом повратка за Нови Сад. Додао је да је када је настао хаос о коме је говорио видео је нешто као одсјај од пламена кроз прозор те зграде. Када му је предочен исказ сведока [REDACTED] који је изјавио да су се пре наиласка до те зграде раздвојили те да је видео зграду Амбасаде која је горела, навео је да се осим одсјаја на прозору, не сећа се никакве ватре или дима. Може да претпостави да је та зграда већ горела због тог црвеног одсјаја на прозору зграде. Видео је да су неки људи који су били у близини Амбасаде нешто бацали према згради амбасаде, не зна шта али није видео да су бацали бакље. Није видео да је неко улазио у зграду Амбасаде. Осим човека који је држао нешто као бакљу у руци никог другог није видео на згради Амбасаде нити унутар Амбасаде. Није видео да неко покушава да уђе у Амбасаду и ради тога евентуално разваљује врата. Окривљене је видео први пут када су давали исказ као сведоци у поступку који се против њега водио пред судијом за малолетнике поводом овог догађаја. У време када је дао исказ поступак није био завршен.

Објашњавао је и да када су са Трга сви кренули ка храму Светог Саве на Молебана и да када су он и [REDACTED] стигли на тих 100-150м од зграде амбасаде, ту је већ било пуно људи и људи су тад већ почели да се разилазе и беже. Полицију није приметио. Боравио је испред те зграде у близини можда 5 минута. У моменту када су наишли у близину зграде амбасаде, један момак је протрчао поред њега вичући „Камиони, камиони“. Када је са Трга ишао ка Амбасади зна да је прилазио згради за коју је после утврдио да је Америчка амбасада, да се та зграда налазила са његове десне стране, а у сваком случају мислио је да иду ка Храму Светог Саве.

Сведок [REDACTED] на претресу дана 15.10.2013. године је навео да се не сећа датума, али зна да је то било 2008. године, и да је у организацији Српске Радикалне странке са Старог града стигао испред Народне скупштине Србије. У питању је био митинг у вези Косова и Метохије, због проглашења независности. Након митинга су кренули ка амбасадама, ваљда ка Америчкој амбасади, не зна ко је донео такву одлуку, маса је спонтано кренула и он са њима. У судници не препознаје никога од окривљених ни сведоке. Наводи да се налазио испред Америчке амбасаде на неких 200м од амбасаде и задржао се око пола сата. Ништа није радио, неки су каменицама гађали амбасаду. Било је комешања масе, свашта је било, видео је да је горео улаз амбасаде, али тада је већ отишао. Није видео упалене бакље нити да нешто гори осим улаза. Том приликом је било сукоба али не може да определи које врсте. Окривљене не познаје, видео их је у судници и сигуран је да никога од њих није видео да гађа зграду Амбасаде или да учествује у тим сукобима нити да било шта баца ка Амбасади.

Сведок [REDACTED] пред истражним судијом је дана 17.05.2012. навео да је поводом митинга из Новог Сада организовано око 12-13 часова кренуо за Београд. Аутобус је паркиран код Ушћа, а пешице су сви отишли до Народне скупштине. Стајао је код фонтане. После митинга су шетњом дошли до Америчке амбасаде која је већ горела. Био је у друштву са Косановићем, Новитовићем, Томином, Бацковићем и [REDACTED]. Када су пришли Амбасади, са стране је било полиције која их је ка Амбасади и усмеравала и када је са својим друштвом стигао, на том месту већ било доста људи, полиције, Амбасада је већ горела, био је хаос. Покушао је да се сви окупе, да буде заједно цело друштво, али је само успео да се нађе са Сада пок. [REDACTED] и да са њим се удаљи, а тек касније је успео да стигне до аутобуса. Навео је да не познаје Вучковића, [REDACTED] Маринкова, [REDACTED], Томаса, а познаје Томина и Косановића и Бацковића. Они које познаје када су били близу њега нису имали у рукама бакље, нису гађали полицију, нити било шта бацали у правцу амбасаде, а док је био код Амбасаде видео је момка кога не познаје, на прозору амбасаде са спољне стране са бакљом и видео је како је бакљу убацио унутра. Навео је да су он и пок. [REDACTED] у неку руку били организатори доласка на митинг из Новог Сада, навео је да су тог дана пили, у аутобусу и испред скупштине се пило пиво, али нико није био пијан. Због тога што је на неки начин био организатор познато му је да они који су са њим били у друштву нису ништа бацали на зграду амбасаде, нити је било ко нешто имао у рукама. Објаснио је да је са групом коју је водио,

двддссстак другова, дошао до Америчке амбасаде, и ту се изгубили, па су били у контакту путем телефона. Једино са пок. [REDACTED] није могао да успостави контакт јер су га звали, али се он на телефон није јављао. Није видео тренутак када је [REDACTED] ушао у амбасаду, зна да је он био добар друг са Косановићем и мисли да су њих двојица били заједно. Пок. [REDACTED] је видео последњи пут испред Америчке амбасаде где је дошло до комешања, па га је изгубио из вида. Сведок наводи да не зна где је Турска амбасада, а поред Хрватске амбасаде су само прошли. Видео је да нека њему непозната лица бацају нешто у правцу Хрватске амбасаде. На претресу 15.10.2013.године је додао да је у питању 20 и неки фебруар 2008. године, када је двадесетак њих с[REDACTED] из Новог Сада дошло за Београд на митинг код Скупштине РС. Последњи пут заједно су стајали код фонтане и договорили се да се не одвајају и да се након шетње до Храма Светог Саве, заједно врате за Нови Сад. Стајали су док је трајао митинг код фонтане, лево од скупштине гледајући у правцу скупштине. Када су стигли до амбасаде САД, она је већ горела, а у тој гужви су остали само сада пок. [REDACTED] и он, а остали су се ту негде изгубили. Пок. [REDACTED] није видео да је утрчао у амбасаду. У шетњи, група у којој се налазио је била на крају колоне, и требало им је отприлике пола сата док нису стигли до Америчке амбасаде. Познаје Косановића, Томина, Новитовића и Бацковића који су том приликом између осталих били на митингу као и сада пок. [REDACTED]. Видео је да неки људи циглама гађају Америчку амбасаду, видео је једног дечка како стоји на прозору амбасаде са бакљом у руци, а осим те бакље можда је видео још једну која је убачена кроз прозор Амбасаде. Једини улаз могући у Амбасаду је био кроз тај прозор, јер су врата блиндирана. Није видео да је неко пао са зграде иако се налазио око 50-ак м од граде амбасаде САД и то заједно са сада пок. [REDACTED], а остале другове није видео у тој гужви, па ни пок. [REDACTED]. Када су стигли до зграде америчке амбасаде горела је кућица испред, а одмах чим су наишли догодило се да је младић који је био на прозору бацио бакљу унутра у зграду па је почело да гори. По његовом мишљењу једини могући улаз у зграду био је управо кроз тај прозор на коме је био младић са бакљом. Ту су се задржали 15-ак минута када их је полиција „гурнула“ у другу улицу након чега су их пустили да наставе даље где су дошли до аутобуса и тек у аутобусу је видео преостале другове, а тек у Новом Саду сазнао да је у амбасди изгорео [REDACTED]. Сведок је навео да је полиција била на све стране, али у почетку нису реаговали. Касније су почели да потискују демонстранте. Понављао је да није видео да било ко од окривљених које познаје и који су били са њим нешто баца на зграду амбасаде, нити је имао било шта у рукама, није видео да то чини ни окривљени Томин Ђорђе. Никог од преосталих окривљених не познаје нити препознаје, па није видео да је било ко од окривљених који су у судници бацао каменице, бакље и слично на зграду Амбасаде.

Сведок [REDACTED] у полицији је навео да је са пријатељима дошао за Београд и након говора испред скупштине кренуо ка Храму. Сви који су из Новог Сада дошли били су заједно, па је маса кренула и он за њом и тако се једног момента нашао у улици где је Америчка амбасада. Она је горела, контејнери се растурали. Био је у друштву са [REDACTED], па су отишли са тог места до аутобуса. Пок. [REDACTED] је знао из виђења, видео га је када су преко Бранковог

моста ишли ка скупштини на митинг. Познаје Косановића, Бацковића и [REDACTED] видео их је на митингу, али се не сећа да их је видео испред амбасаде. Када је био код амбасаде она је већ горела, видео је да је било бацања камења, а нека особа је на њега гурнула контејнер, па се с њим посвађао. Познато му је да је Хрватска амбасада у тој улици, али не зна где је Турска амбасада. На претресу 15.10.2013 је навео је само из виђења познавао пок. [REDACTED] Косановића, Бацковића –из краја, и Седлара, али се са њима не дружи. Последњи пут их је видео када су, након што су стигли аутобусом из Новог Сада, кренули ка Народној скупштини. је видео поново, али сигуран је да их није видео испред Америчке амбасаде. Тада је био са [REDACTED] кога је срео, јер је остале другове изгубио. Зграда амбасаде је већ горела када је стигао до ње, куљао је дим изнутра. Био је удаљен око 30 – 40 метара са леве стране. Видео је да неки гађају амбасаду али није видео чиме. Испред амбасаде је био можда 5 или 10 минута. Никога од окривљених није испред амбасаде видео.

Сведок [REDACTED] код истражног судије је навео да је 21.02. био у Београду, са тројицом другова – браћом [REDACTED] и [REDACTED] и после митинга је требало да се иде до Храма, али кретао се са масом и тако нашао код Америчке амбасаде. Она је већ горела, видео је на другом спрату где су истакнуте заставе, једног дечка и иза њега пламен. Видео је и како је тај дечко скочио највероватније због пламена. У гужви код Амбасаде, [REDACTED] и [REDACTED] су се изгубили, и тек касније су се нашли. Навео је да познаје Томина и Новитовића, али их овога дана није видео. Пред истражним судијом дана 17.05.2012. је додао да је када су стигли до Амбасаде САД она је већ горела, а то је закључио јер је из ње куљао дим. Ту се задржао можда десетак минута, и то на месту тачно преко пута зграде Амбасаде. Сећа се да је видео једног дечка који је искочио из амбасаде и то са спрата, а није видео да је било ко ушао у амбасаду. Пок. [REDACTED] није познавао. Видео је да су летеле каменице према згради Амбасаде, бакље није видео. Међу окривљенима не препознаје тог дечка који је искочио из Амбасаде, нити међу окривљенима препознаје било кога ко је бацао нешто на зграду Амбасаде. Познаје од раније окривљене Томин Ђорђа и Новитовић Марка, али их није видео испред Амбасаде САД.

Сведок [REDACTED] је навео да је организованим превозом, дошао из Новог Сада, да се изгубио и разишао са друговима, па се успут нашао са [REDACTED]. Кретао се са масом и тако дошао до места где је нешто горело, где су стајали са стране десетак минута удаљени од тога места које је горело око 30 метара, и гледали шта се дешава, а онда таксијем отишли до паркираних аутобуса. Београд не познаје, не зна која је зграда горела, касније је сазнао да је то амбасада. Навео је да је на том месту било доста људи, није видео бацање камења. Видео је да зграда гори али није видео да неко баца камење, уз напомену да је ту било доста људи. Косановић Николу зна из виђења, као и Бацковића, али не може да се сети да ли их је видео на митингу па ни испред амбасаде. Зна ко је [REDACTED]. На претресу је додао да испред Америчке амбасаде је било пуно људи испред њега, није видео да бакље, нити било шта слично лети ка згради Амбасаде. Ту се задржао неких 5 минута. Када је стигао зграда Амбасаде је већ горела. Није познавао пок.

а. Никог од преосталих окривљених нити препознаје сада у судници као особе које су биле испред амбасаде

Сведок [REDACTED] на претресу 13.02.2014. је навео да је са Партизановог стадиона организовано кренуо у шетњу до Скупштине Републике Србије где је био одржан митинг. Био је сам није никога познавао, па када је маса јурнула, и то свако на своју страну, он је дошао до зграде Генералштаба у Немањиној улици. Тада је дошао и кордон полиције бригада за разбијање демонстрација, нашао се са девојком и отишао на Нови Београд. Никог од окривљених не препознаје нити их се сећа са протеста. Није познавао пок. [REDACTED]. Док је био код Генералштаба видео је масу људи у Кнеза Милоша, није сигуран да ли су били тачно испред Америчке амбасаде, нешто су гађали али није видео тачно шта. Ту се задржао веома кратко, није видео било какве запаљиве предмете, нити пожар или дим. Процењује да је најближе пришао амбасади САД можда 300 или 400 метара.

Сведок [REDACTED] у истрази наводи да је два пута био код амбасаде, али не зна датуме. Када је у питању паљење, налазио се преко пута у маси људи, дошло је до инцидента и бацања бакљи, па се удаљио и није ни видео да гори амбасада. Могуће да је први пут био 17.02, са десетак другова у близини амбасаде, [REDACTED] али је брзо отишао, па се не сећа детаља. На претресу је додао да се не сећа који је датум у питању, али зна да је био у граду, из медија је сазнао за протест у вези Косова, дошао је до Америчке амбасаде из правца Трга Републике. Испред Америчке амбасаде је било људи, све је било мирно, људи су певали, а касније су почели да се гурају и да гађају камењем полицију, па је изашао из масе, отишао до Ташмајдана а потом кући. Не може да определи колико је дуго био испред Америчке амбасаде, можда два сата, стајао је на тротоару преко пута амбасаде. Није видео ни пожар ни дим, нико није улазио у зграду, испред је био кордон полиције. Никога од окривљених не препознаје, нити их је тада видео, у судници их види први пут. Разлику од исказа из претходног поступка када је рекао да је дошло до инцидента, бацања камења, бакљи, што на претресу не говори већ супротно, објаснио је тиме да се не сећа, описује да се «Не сећам се ни шта сам јутрос јео». Наводи да је тачно да је два пута био испред зграде Америчке амбасаде, али не може да определи да ли догађај о коме прича је био први или други пут. Када описује да је други пут био испред Амбасаде, наводи да је прво био на митингу, а након тога отишао до Америчке амбасаде, не сећа се да ли је био сам или у друштву, задржао се 15 – 20 минута и након тога отишао кући. Оба пута када је био код Амбасаде све је било мирно, нико није бацао бакље на зграду Амбасаде, али су бакљама гађали полицију. Ни први ни други пут није видео да је неко улазио у амбасаду. Да је Амбасада САД горела сазнао је преко телевизије.

Сведок [REDACTED] код истражног судије је навео да је у време ових догађаја имао мало више од 15 година, са друговима [REDACTED] и [REDACTED] је организовано из Новог Сада дошао у Београд, на митинг. Пратили су митинг са фонтане, а после тога је кордон полиције усмеравао масу па су се тако и они нашли

код зграде Амбасаде. Зграда је већ горела, био је хаос, па су он и [REDACTED] побегли у парк код железничке станице, дошли до аутобуса и вратили се у Нови Сад. Познаје Косановић Николу и Бацковића. видео их је када су стигли сви из Новог Сада. Сматра да су он и другови били удаљени од Амбасаде око 100 до 200 метара, видео је да зграда гори, тек касније је сазнао да је то амбасада. Када је кренуо после митинга мислио је да иде на молебан. На претресу дана 11.12.2013. године додао је да је организовано аутобусима са Сајмишта из Новог Сада дошао у Београд, прешли су сви пешице преко Бранковог моста и стигли до фонтане, није сигуран да ли је у питању Скупштина Републике Србије, а након митинга су кренули у шетњу ка Храму Светог Саве на Молебан и раштркали се, јер је одједном видео да људи беже. Када је настао општи хаос побегао је са [REDACTED] у парк, у близини железничке станице у Београду, а не зна како су стигли до аутобуса. Пок. [REDACTED] је знао само из виђења, не сећа се да ли је био са њим у аутобусу када су из Новог Сада долазили за Београд, ни у Београду. Од окривљених зна из виђења Бацковића и Косановића, али се са њима није дружио јер је много млађи од њих. Није их видео када је настао хаос, а последњи пут их је видео код фонтане где се митинг одржавао. Код зграде Амбасаде је био удаљен око 150 – 200 метара и када је почео „тај хаос“, отишао је. Видео је ватру код Амбасаде САД, и то са првог спрата, али не зна да ли је у питању ватра или су у питању бакље. Сећа се да када је наишао на тих 150 – 200 метара од Амбасаде, видео је да Амбасада гори. Сигуран је да је митинг посматрао из неке фонтане, а да је колону која је после митинга кренула усмеравала полиција. Тада су са њим били [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], али су се у гужви изгубили, па су остали [REDACTED] и он сами и тако стигли до Амбасаде. Није видео ни једно лице да држи бакљу, нити да је било ко бацио бакљу. Када му је предочено да је сведок [REDACTED] рекао да је био са [REDACTED] удаљен од зграде Амбасаде око 100-150 метара, да је видео човека који се налазио на једној згради, за кога није сигуран да ли је седео или стајао и који је у руци држао нешто запаљиво, а да је могуће да је у питању бакља, навео је да је био са [REDACTED] у тим тренуцима, да су се остали раштркали, све се дешавало веома брзо и једноставно су се неки у тренуцима изгубили. Када му је предочено да [REDACTED] каже да се не сећа ни ватре ни дима већ може да претпостави да је зграда горела због црвеног одсјаја на прозору зграде, а да он каже да је видео ватру која долази из те зграде, наводи да је у шоку и да му се све тако чинило, а и сада мисли да је у питању била ватра. Међутим није знао да је у питању Америчка амбасада то је касније сазнао из медија. Није видео да неко нешто баца ка згради амбасаде. Можда су он и [REDACTED] били на том месту око 10 до 15 секунди, али је видео ватру, настао је хаос па је отишао у супротном правцу. Иначе из Новог Сада је дошао на митинг и молебан.

Сведок [REDACTED] пред истражним судијом је навео да је био једног од ова два дана 17.02 или 21.02.2008. године, не зна тачно ког. Сећа се да је својим аутом дошао из Смедеревске Паланке, паркирао код Партизановог стадиона, пешке отишао на митинг. Враћао се и прошао поред зграде амбасаде, била је гужва, ишао је супротном страном улице, нека лица су палила бакље, али зграда није горела. Био је ту око 5 минута и отишао. Видео је полицију у кордону. За време док је био код

Амбасаде а био је преко пута улице на удаљености од око 20 метара зна да су од стране неких лица паљене бакље али Амбасада за то време није горела. Удаљи се и пошао ка Стадиону где су му била кола али је видео полицију у кордону, возилима и пешке, и тада се склонио и околу аутопута стигао до аута.

Сведок [REDACTED] на претресу дана 14.06.2013. године је навео да се не сећа ког датума је то било, али зна да је чуо на ТВ-у да ће бити протест на Тргу Републике у вези Косова, па је отишао са млађим братом који је тад имао 11 – 12 година. Тамо се већ налазила мања група људи, било је ту и старијих људи. Када је почела шетња кренуо је и он са братом и дошли до зграде Америчке амбасаде и налазили су се преко пута на неком паркингу. Одједном су ту почели да са свих страна пристижу људи. Провео је на том месту преко пута око сат или сат и по времена и за то време су се певале песме, било је пуно људи, видео је да неки бацају каменице ка згради. Неки од окупљених су држали упаљене бакље, али није видео да је бакље ка згради било ко бацао ка згради амбасаде. Тада су почели нереди, стигли су кордони полиције, па је брата одвео кући. Не сећа се да је неко покушао да уђе у амбасаду нити верује да би то могао да види са позиције где се налазио, а није видео никога унутар нити на згради Амбасаде. Он и брат су за сво време док су ту били само певали и били су у маси. Осим што је видео да неки момци камењем гађају зграду и врата амбасаде, није видео да је неко покушавао да уђе у зграду. Не познаје особу која му је у судници показана као [REDACTED]

Сведок [REDACTED] на претресу дана 14.06.2013. је навео да је отишао на митинг у Београд са комшијом [REDACTED]. Иначе не зна где је Турска Амбасада тако да и не зна да ли су се у неком моменту налазили код те амбасаде. Око пола сата до 40 минута су он и [REDACTED] шетали на митингу, нигде се нису задржавали, а у једном моменту је почео неки хаос, људи су трчали на све стране, било је ту и полиције, која је бацила сузавац, а како није имао личну карту, отишао је кући, а [REDACTED] је отишао на другу страну. За сво то време није видео да је било ко шта разбио или бацао нити да је било шта ломио. Једино што је видео јесте да су полицајци бацали неки дим. Није видео да је [REDACTED] било шта бацао, гађао нити да је покушао било какву камеру да ишчупа. Није видео да се [REDACTED] тењао на стуб нити да је окретао било какву камеру. Није видео да је шутирао било каква врата нити металне решетке. Након што му је предочена одбрана окр. [REDACTED] који је на гл. претресу изјавио да се попео на стуб Турске амбасаде и окренуо камеру, изјавио је да то није видео јер је отишао на другу страну, и не зна шта је он тада радио. Објаснио је да је у ВПД Крушевац због крађа, а да се против њега не води поступак у вези ових демонстрација.

Вештак Павловић Славко испитан је на претресу дана 19.05.2015. године и навео је да се сећа вештачења и исказа са ранијег претреса. По струци је дипломирани машински инжењер и вештак за утврђивање узрока пожара и експлозија. Навео је да је задатак вештачења био да се утврди узрок пожара на Америчкој амбасади. Он је те ноћи када је дошло до пожара изашао и са екипом био на лицу места, обрадили су га, и он и колега су донели закључак о узроку

пожара што су и навели у вештачењу. Објаснио је да су у току ноћи када се пожар и догодно били на лицу места, а и сутрадан су вештачење обавили по дану и у сали. Навео је да је пре наредбе за вештачење био на лицу места ради фиксирања трагова. Узрок пожара био је контакт отвореног пламена и горивог материјала у једној просторији у средњој соби, из дела зграде који је окренут ка улици. На основу снимака, и осталог је касније навео да тај отворени пламен може да буде од сигналне бакље. Објаснио је да се сигнална бакља ставља у рад, односно пали, повлачењем потезача којим се активира припална смеша која се у бакљи налази. Након тога та смеша се пали и баца и бакља се одбацује, а сигнална смеша гори у бакљи и даје одговарајући сигнал, одређену боју, у зависности од састава припалне смеше. У просторији коју је прегледао нису нашли остатак бакље што је и логично јер је тело и пластика тврдо и то би се истопило јер је пожар трајао дуго. Дакле објаснио је бакља се пали тако што се одврне одговарајућа навртка, потом се активира иницијално средство које пали припалну смешу и када почне да гори та припална смеша даје одговарајуће светло. Реално ако би се бакља бацила у неки пламен или нашла у неком пламену тај пламен би заменио иницијалну смешу бакља би се упалила и дала одговарајуће светло. Објашњавајући да постоје три различита светла која потичу од три различита хемијска елемента који опет имају различите тачке на којима се топе, и што је и наведено у вештачењу, навео је да се ради о каталожским подацима. Бакље су дужине око 30 цм, а полупречника око 3 цм, али се ради о каталожским подацима које не зна прецизно. Одговарао је и на питања бранилаца да ли је могуће да се бакља запали и пламеном упаљача или запаљеном гомилом новина и навео да све то делује нетипично јер би нпр. пламен упаљача морао дуго да држи код бакље, мада отворени пламен може упалити бакљу. Навео је и да центар пожара у просторији коју је прегледао није нашао јер је све изгорело, бакља је била у потпуности истопљена, и затекли су велику количину разног материјала. Када му је предочено да је у предмету против окривљеног Живановића пред Вишим судом у Београду наводио да не може да искључи могућност да је просторија упаљена изнутра навео је да остаје код тих тврдњи. Такође да је приликом давања налаза и мишљења прегледао видео снимке и уочио особу која споља убацује бакљу у зграду, мисли и да је видео више особа које су бакље упалиле изван објекта, и касније на ТВ снимцима да више особа које се налазе споља убацују упаљене бакље, али да не може да искључи могућност да је неко ко се нашао у просторији упалио оно што се налазило у просторији. Навео је и да је видео тело покојног које је било веома оштећено.

У смислу члана 406 ЗКП прочитане су одбране окривљених Небригић Младена који је у току поступка преминуо, окривљених Седлар Душана и Ерцег Александра који су правноснажно ослобођени од оптужбе, и Николић Драженка који је правноснажно осуђен ранијом пресудом.

Окривљени [REDACTED] је у међувремену преминуо па је поступак против њега обустављен пресудом [REDACTED] године.

У полицији је навео да је 2008. године са пријатељима Маринков Драганом и [REDACTED] и другима ишао на митинг у Београд. Из Долова је дошао организовано, аутобусом који је организовала политичка странка. У Београду су пешке ишли до скупштине, и били у близини Пионирског парка. За време митинга чуо је из скупа повике да се иде до Америчке амбасаде. Из масе се одвојила група од око 100 људи и улицом Кнеза Милоша су кенули ка амбасади, а он и Маринков Драган су се прикључили, па су дошли до Амбасаде, и били на тротоару преко пута зграде, а након неколико минута је цела група прешла улицу до зграде, па су људи који су били ту почели да псују, и урлају и вичу, а затим су неки нагннули на улаз, и покушавали да уђу, а неки су и ушли. Један момак, који се попео на зграду амбасаде, покушавао је да скине заставу, али је пао са зграде, и то баш на њега и повредио га. Број окупљених се повећавао из минута у минут. Касније је видео да су они који су ушли унутра у зграду запалили бакље, од којих је видео одсјај. Видео је велики број момака који су кроз прозор са леве зграде улазили и излазили у амбасаду. Он и Маринков су били све време испред, заједно са осталима који су се окупили на овом месту. Четрдесетак минута од доласка, дошла је полиција из правца мостарске петље и то у «Хамерима», па су се он и Маринков раздвојили. Он је остао на тротоару испред зграде, а возила су прошла и јурила лица која су бацала каменице. Отишао је пешке до Панчевачког моста и ту видео једног познаника, па отишао са њим за Долово. На претресу је остао код одбране коју је раније износио и додао да једино што није тачно, а што је наведено у записнику, јесте да је тада наводно изјавио да не искључује могућност да је гађао каменицама Америчку амбасаду. То није изјавио, никакав камен није бацио, а тачно је да је изјавио да ако то постоји на видео снимку онда је истина, јер зна да то није урадио. Познаје Маринков Драгана, испред Америчке амбасаде су се задржали можда пола сата. Није видео да је Маринков било шта бацао ка Америчкој амбасади. У једном моменту када је била велика гужва, а не зна колико је био удаљен од Амбасаде, један момак је пао на њега чини му се са јарбола, тада му је повредио кључну кост и главу. После тога прешао је на супротну страну улице. Видео је да унутар амбасаде гори велики пламен, није видео да је неко бацао бакље. Споља гледано је видео из унутрашњости амбасаде црвенкаст одсјај, али није сигуран да ли је од ватре или од бакље. У односу на одбрану коју је изнео приликом саслушања у полицији када је наводио да је споља видео одсјај од бакљи и да је могуће да је из револта гађао амбасаду САД каменом, изјавио је да то није тачно, полицајци су од њега тражили да тако изјави, али то није прихватио. Записник је потписао иако га није прочитао јер није знао ни како се зове због револта и неверице поводом тога што му се дешава. Мисли да није прочитао записник код истражног судије пре него што га је потписао. У полицији није било физичког већ психичког притиска, а изричито је рекао да камен није бацио и да се тога не сећа. У полицији му нико није предочио садржину записника који је потписао, био је неки бранилац по службеној дужности који је погледао записник, рекао „потпиши“, што је он и учинио. Међутим није тачно да је бацао било шта на зграду амбасаде, у рукама је тога дана имао само можда мобилни телефон. Није тачна одбрана из полиције, јер су полицајци само поруживали, рекли да није ништа страшно и нису му дали записник да прочита. Навео је да је на митинг дошао са Маринков Драганом, у организацији неке од

политичких странака аутобусом. Након митинга, када је маса кренула на молебан, пошао је и он, али су завршили испред Амбасаде, објашњавајући «Куд сви Турци ту и мали Мујо». Код Амбасаде није бацао бакље каменице, нити било који други предмет, он је Србин и не пали зграде. Поновио је да је на њега пала особа која је била на јарболу и скидала заставу. Када је пао, његов друг, Маринков му је помагао.

Окривљени [REDACTED] приликом саслушања у полицији дана 10.04.2012. је навео да је из медија чуо да ће бити проглашење независности Косова и као патриота је сматрао да треба да дође у Београд, па је дошао возом из Инђије, са друговима са надимком [REDACTED] и једним кога зову [REDACTED]. По доласку у Београд је пешице дошао до Америчке амбасаде где су се скупили грађани. Када је дошао било око 20 ак присутних, али се број увећавао и мисли да је једног тренутка било и око 500 оних који су протествовали. У почетку је стао на око 30 м у правцу Немањине, а док је протест одмицао ишао је све ближе и ближе, и једног тренутка је био иза кордона полиције, на самим степеницама испред главног улаза у амбасаду. Попео се степеницама, дигао руке испред себе и видео метални предмет, чини му се да је била нека канта, подигао је и дотрчао до врата амбасаде, и неколико пута кантом ударио у врата амбасаде, јер је сматрао да је Америка крива за целу ситуацију. након тога су му пришла двојица полицајаца и вратила га у масу. Онда се у маси чуло да треба да се крене пут Дедиња, па је и он пошао, стигао до стадиона Партизана, нашао се ту са другом [REDACTED], где их је полиција зауставила, легитимисала и пустила кући, па је отишао до железничке станице. На претресу је одбрану поновио, и додао да је неколико пута металном кантом ударио по улазним вратима Амбасаде САД и то је све, а након тога га је полиција ухапсила. Никога од окривљених не познаје. Не познаје [REDACTED]. Каменица нити бакљи није било. Ништа од тога није бацао ка амбасадџи осим металне канте. Том приликом било је и говорника, али се не сећа ко је то био, само памти да се у једном моменту нашао иза кордона полиције, и тада је ту металну канту или корпу бацио на амбасаду. Окривљени [REDACTED] је навео да је испитивање у полицији поводом овог догађаја било такво да су га тукли, поломили му руку, али доктор то није смео да потврди и евидентира у извештају. Иначе тога дана дошао је у Београд возом из Инђије сам, шетао по граду, а онда су се скупили испред Амбасаде. Све то било је око 17 часова. Испред Амбасаде је било доста полиције, можда два, три престена, и тада је било говорника. У једном тренутку је маса пробила кордон, па је он тако и дошао до улазних врата Амбасаде, у која је ударио два три пута, делом металне ограде, а тада су му пришли полицајци и вратили га у масу, и успут ударили неколико пута пендреком по глави. Можда је тада било некога ко је бацао каменице али не верује и бакљама, то није видео. Маса је кренула ка „Маракани“, ту га је полиција зауставила, претресла и пустила, па је отишао кући. У Немањиној улици док је ишао ка Железничкој станици, поново га је зауставила полиција, легитимисала, увукли су га у комби и возили по граду двадесетак минута и за то време тукли, и терали да потпише неки записник. Након тога су га избацили на Славији, и нису му вратили личну карту и аутобусом је отишао кући.

Окривљени [REDACTED] на саслушању у полицији није износио одбрану, а пред истражним судијом је навео да од свих окривљених познаје само Бацковића. Објаснио је да је након последњег говора који је одржао Војислав Коштуница и који је колико се сећа, рекао да се крене ка Храму, он и Бацковић су кренули заједно. Међутим јако брзо се изгубио и због тога наставио да прати масу. У једном моменту су стигли у близину зграде за коју је касније сазнао да је Америчка амбасада, а био је удаљен од ње неких 150 – 200 метара отприлике. Видео је да гори, било је комешање масе, осетио је сузавац, те је пешке стигао до железничког моста, а потом питајући, разним аутобусима, успео да се врати кући. Фактички испред Америчке амбасаде за коју тад није знао која је зграда у питању, није се задржавао већ је одмах наставио улицама ка железничком мосту, а тада чак није ни знао да је то железнички мост. Није ни могао да види да ли је било ко гађао зграду амбасаде, људи који су ту били су се хаотично кретали. Додао је да је две године након наводног кривичног дела које је извршио, аплицирао је за америчку визу у студентском програму, прошао све интервјуе, добио америчку визу и тамо провео пет месеци. Чак је добио и њихов идентификациони број који је доживотан. Никакве компликације везано за одлазак у САД није имао. На претресу је навео да је пришао згради амбасаде 150 -200 метара, осетио сузавац и одмах отишао.

Окривљени [REDACTED] дана 10.04.2012. када је саслушан у полицији је навео да је дана 21.02. 2008 из Новог Сада био организован превоз до Београда ради одласка на протестни митинг против проглашене независности Косова, аутобуси фирме ЈГСП Нови Сад су превозили. Не зна ко је организовао аутобусе, мисли да је градска управа. Кренуо је на пут са [REDACTED] и [REDACTED] и извесним [REDACTED]. У Београду су се аутобуси паркирали код Сава Центра, и одатле се пешке ишло до Скупштине, где је био митинг. Након митинга је била протестна шетња и он је кренуо са масом, тамо где је маса ишла. Када је био у делу где је Хрватска амбасада, видео је како пар момака скаче по грбу Хрватске који је био на средини улице. Не зна ко су ти момци. Наводи да је и сам скакао по грбу јер је осећао револт што је објаснио тиме да је родом из Босне и за време рата су му Хрвати запалили кућу у Гламочу. Не сећа се шта је још било на улици, мисли да је била једна кварцна пећ или део клима уређаја, који је подигао и бацио у правцу кућице за обезбеђење Амбасаде, која је била испред Амбасаде, а када је бацио кућица је већ била сва поломљена. У моменту када је стигао до Хрватске амбасаде из вида је изгубио друга Јована. Наводи да је једног момента видео да аутомобилима марке «Хамер» долази полиција, па је стао испред њих, положио српску заставу, поздравио их службеним поздравом ЈСО и показао мајицу ЈСО са натписом, а они су прошли преко заставе и наставили даље. Расплакао се и отишао кући плачући јер је полиција газила српску заставу. Отишао је до железничке станице и ту није било никога из Новог Сада, па је првим аутобусом отишао у Нови Сад. На интернету је видео снимак ББЦ на коме се види он како стоји поред Хамера и поздравља. Његов друг Јован је имао снимак на коме се види како он баца неки предмет на објект за обезбеђење, а како је и наводио у одбрани. Када је бацао предмет и поздрављао возила имао је фантомку на глави коју иначе носи и то је његова зимска капа. Тог дана није видео зграду Америчке амбасаде. Наводи да сам

На претресу је остао код одбране и додао да није крив ни за шта, није био ни близу Америчке амбасаде и није желео да одговара на питања.

Из Пресуде Окружног суда у Београду:

[illegible]

Из пресуде Вишег суда у Новом Саду!

[REDACTED]

У Записнику о вештачењу [REDACTED] УКП-НКЦ од 1.06.2011 године и мишљењу је наведено да је анализиран неспорни узорак [REDACTED] (против кога се водио поступак)-букални брис, који је поређен са ДНК профилу особе мушког пола добијеним из спорних биолошких трагова крив па да је утврђено се ДНК профил [REDACTED] поклапа са ДНК профилу особе мушког пола добијеног из спорних биолошких трагова крви са достављених брисева.

У налазу и мишљењу вештака Лазара Нешића и Славка Павловића од 8.04.2008.године наведено је да се зграда Амбасаде САД састоји од приземља, спрата и поткровља, да су трагови горења присутни само у приземљу зграде, док на спрату и у поткровљу углавном постоје трагови сагоревања настали пожаром. У приземљу су прегледане просторије и трагови пожара констатовани и то «траг ореола» изнад прозора десне канцеларије, гледано од улице према згради, а у тој просторији је затечен леш и у тој просторији сав горивни материјал је уништен у пожару. пожаром је била захваћена улазна просторија на којој су врата и трагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника. У ходнику који се простира

између пријемне просторије и просторије у коју улазе службеници амбасаде постоје незнатни трагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника, а стешпениште које води на спрат је оштећено пожаром на свом нижем делу. На основу овог описаног стања закључено је да се центар пожара налази у просторији у којој је затечен НН леш (десна канцеларија приземља, гледано од улице ка згради амбасаде). Ова је просторија прегледана па су уочени остаци изгорелог намештаја, али се ова просторија није годинама користила. Са свих зидова је отпао слој кречног малтера као последица деструкције настале високом температуром пожара, дрвена конструкција плафона је интензивно оштећена пожаром читавом површином, а најинтензивније на делу ближе прозору, могуће и услед струјања ваздуха и довода свежег ваздуха кроз прозор који је био неопходан за сагоревање. НН леш је затечен на поду на леђима, десном ногом положеном преко стешпенишног рукохвата, који је са стешпеништа улаза за грађане доспео у спорну просторију. На лешу су затечена два метална носача која су се откачила са зида у каснијој фази пожара. Испод главе НН леша је затечен део изгореле дрвене греде која је горела и са доње стране а исти траг могао би да укаже да је лице чији је леш пронађен ушао у просторију када се у њој пожар већ развио. На основу великог степена оштећења свог горивног материјала у просторији као и чињенице да нико од запослених у амбасадџији није знао да објасни распоред намештаја и других предмета у просторији, није се поуздано могао утврдити положај центра пожара у спорној просторији. Вештаци приликом прегледа нису осетили присуство евентуалних испарења лако запаљивих течности које се најчешће користе за иницирање пожара. У просторији, пошто се дуже времена није користила, нису постојали стабилни извори енергије који би евентуално били узрок пожара. Просторија је била испуњена старим комадима дрвеног намештаја који представља запаљиви материјал. Вештаци су навели и да су дана 26.02.2008.године прегледали видео материјал са безбедносних камера на којима се види како једно лице око 18,57 часова у спорну просторију убације упаљену сигналну бакљу. Прегледом појединих интернет адреса изузети су снимци и фотографије на којима се види како већи број лица у више наврата убације упаљене бакље и како у каснијој фази већ разогорелог пожара кроз прозор спорне просторије већи број лица убације нов горивни материјал. Бакље су сигнална средства која се користе првенствено ноћу и на фотографијама које су вештаци сачинили са изузетог материјала се уочавају црвена и жуто зелена боја, а црвену сигналну боју дају једињења стронцијума, жуту соли натријума, а зелену једињења баријума. Да би се добила одговарајућа боја неопходно је да се истопи сигнални материјал, а температура топљења је различита за различите материјале, и виша од температуре паљења дрвета и платна. Вештаци су мишљења да је пожар у амбасади САД последица контакта запаљивог материјала у описаној просторији приземља и отвореног пламена. Наведени отворени пламен је могла представљати упаљена сигнална бакља која је кроз прозор убачена у спорну просторију. Уз вештачење је достављена фото документација са вештачења на 12 страна са 23 фотографије.

Прочитан је исказ вештака Павловић Славка са главног претреса у предмету Окружног суда у Београду [REDACTED] који се водио против [REDACTED]

произилази да је вештак навео да су прегледали снимке амбасаде, и да се види да је бакља убачена у 18.57, да су снимке скинули са интернета и такве снимке немају у полицији. Вештак не може да искључи могућност да је просторија упаљена изнутра. Види се да је бакља убачена унутра, није могао да одговори после колико времена може да се развије пожар, то зависи од довода кисеоника, промаје, а искључена је могућност да је до паљења дошло ван ове просторије. Такође се види да су појединци уништавали безбедносне камере, тако да нема ни тих снимака. Пожар је могао да буде инициран и паљењем горивног материјала у просторији и контактом таквог материјала са отвореним пламеном.

У записнику о увиђају Кри [REDACTED] од 22.02.2008 године који је обавио истражни судија у Амбасади наведено је да је у просторијама затечен угљенисани леш. На првом и другом спрату затечени су трагови пожара, а заштитне решетке на прозорима су откинуте. Истражни судија је у просторије ушао око 23.55 часова. Лице места су просторије на првом спрату, које се налазе одмах до улице Кнеза Милоша. У просторији лево гледано из унутрашњости затечено је беживотно тело, угљенисано, на леђима, са делом црева која су испала са леве стране. Горњи део тела прекривен слојевима шута, и делићима стакла и преко њега две металне шипке. Просторија и она одмах до ње потпуно су изгореле, у њима нема намештаја осим једне црне кожне канцеларијске столице. Присутан је надражујући мирис. Увиђај је рађен уз батеријску лампу. Пронађено и фиксирано је 17 трагова, и неки су налик на крв. Увиђају је присутан лекар судске медицине, али се није могао изјаснити о полу леша. Из трагова крви је узет узорак ради ДНК анализе. Трагови су фотографисани и сачињена је скица лица места. Тело пренето на судску медицину. Наложено да се прибаве сви могући снимци дешавања у амбасади и око ње. Увиђај је трајао до 1.50. Уз записнику се налази и напомена да је судија обавештен од стране судске медицине да се ради о мушком лешу старом 20-30 година. Истражни судија дао је налог полицији да прегледа место и по дневном светлу.

У налазу НКТЦ [REDACTED] након прегледа и анализе достављеног материјала са увиђаја, који су сви означени као „траг црвене боје“, је наведено да се трагови који су узети у амбасади и из крви не поклапају са ДНК профилем покојног [REDACTED], а добијени ДНК профили потичу од пет НН особа мушког пола.

У обдукционом записнику Института за судску медицину ВМА за пок. [REDACTED] је наведено да је смрт насилна и наступила услед акутног тровања угљен моноксидом и услед опекотина. Акутно тровање угљен моноксидом и опекотине настали су у условима заживотног доспевања и боравка у атмосфери пожара. У узетој лешној крви је пронађено присуство алкохола од 1.5 промила. Уз ово се налази и Извештај о резултатима токсиколошко хемијске анализе Института за токсикологију и фармакологију ВМА, која је обављена ради анализе на присуство алкохола, карбоксихемотробин, психотропних лекова, бојних отрова и опијата, па је наведено да је у узорцима крви доказано само присуство алкохола.

Оштећени [REDACTED] је на записнику од 20.03.2008 пред истражним судијом навео да је пок. [REDACTED] тога дана, око 14 часова, заједно са другом [REDACTED] и Косановић Николом отишао у Београд на демонстрације. Нормално се понашао пре тога. Имао је на себи плаве фармерке, дукс бели са капуљачом, браон јакну и сребрнасте патике. Мајка га је звала око 18,45, али је телефон био недоступан. Сутрадан су их обавестили да је погинуо. Пок. [REDACTED] је носио златни ланчић који је полиција вратила, био је спортиста и тренирао фудбал, није пушио нити користио дрогу, понекад је пио пиво али се није опијао. Није се придружио кривичном гоњењу, нити поставио имовинско правни захтев.

Из дописа МУП РС сектор за заштиту и спасавање, који су сви насловљени као „Команданту ватрогасне бригаде“ утврђено је да је сачињена службена белешка да су дана 21.02.2008. године око 19,10 часова, изашли на локацију Палата правде, и у 19,25 добили наређење КОЦ да крену у ул. Кнеза Милоша на зграду амбасаде, да су на лицу места затекли екипе из Ватрогасног батаљона Вождовац, који су започели акцију гашења пожара, па су и припадници ове бригаде распоређени да помажу колегама.

- Потписник Барој Небојша је добио задатак да замени колегу унутар објекта, на пословима догађивања, и у једној просторији која је била веома задимљена, колега је осветлио лампом део просторије и тада је пронађен угљенисан леш.

- Из службене белешке коју је потписао ватрогасац Видосављевић Саша наведено је да је око 19,10 изашао на локацију Палата правде да је одатле упућен до амбасаде где је помагао колегама, да је сишао у просторију високо приземље, где је наставио са догађивањем греда на плафону.

- Из белешке ватрогасца Буквић Дејана је утврђено да је он учествовао у гашењу Америчке амбасаде и да је у зграду ушао преко лестава на балкон високог приземља, да је прозор био разбијен а решетке изваљене и ушао је тако у просторију. У њој ништа није горело и није било дима, а из ње је ушао у просторију десно која је горела прозори, врата, плафонска конструкција и папири који су били на поду. Када је завршио са гашењем, степеницама се попео у просторију која је на међуспрату, у којој ништа није горело, где је затекао фотокопир апарат, сви прозори и врата су били затворени. Није могао да их отвори да раздими просторију.

- Из службене белешке ватрогасца Кривокапић Драгана је утврђено да је он упућен на гашење стана у приземљу у улици Кнеза Милоша бр.64, а након тога на гашење Америчке амбасаде где је установио да гори приземље, да је ушао унутра са навалном екипом и установио да у просторији гори плафон и каратаван, а да је после локализације тих пожара отишао на извиђање и установио да на првом спрату гори паркет у једној просторији.

- Из службене белешке коју је потписао Икадиновић Миодраг проистиче да је он био на локацији Палата правде, а одатле до зграде амбасаде и као навална група је ушао у амбасаду преко терасе на високом приземљу. Унутра су затекли колегу из батаљона Вождовац, па кренули у извиђање високог приземља и првог спрата и гасили паркет на првом спрату. Навео је да је са колегом Небојшом гасио просторију десно од терасе у приземљу и да је осветљавајући просторију приметио нешто налик на леш.

- Из службене белешке коју је потписао Лазић Бојан проистиче да је он учествовао у гашењу, ушао преко терасе у просторије и гасио плафон у приземљу и под првог спрата.
- Из службене белешке Радовић Небојше је утврђено да се он преко мердевина попео на први спрат да би штитио други део зграде од ширења пожара.
- Из службене белешке Тадић Зорана је утврђено да је он преко терасе на првом спрату ушао и спречавао ширење пожара.
- Из службене белешке Савић Јована проистиче да је он извршио распоред снага, да је навална група ушла преко терсе на високом приземљу а да се друга група преко терсе на првом спрату попела да би спречавала ширење пожара. Обавештен је у 21, 30 да је пронађен леш,

Из службене белешке команданта одељења и вода утврђено је да је око 19 часова добијен позив да је испред Амбасаде САД окупљен велики број грађана да се агресивно понашају и постоји опасност да зграда буде запаљена. У правцу Амбасаде су упућена 3 ватрогасна возила бригаде Вождовац, која су већ интервенисала на гашењу пожара у броју 64 у близини Хрватске абасаде, а из бригаде Звездара су упућена 2 возила и две аутоцистерне. Око 19,50 је добијено више дојава и информација да је група демонстраната провалила у зграду и да је пале. Упућене су затим снаге: једно навално возило и једна цистрена, из ВСЈ Вождовац, које су биле у непосредној близини, као и оне које су биле лоциране код Палате правде. Екипе из ВСЈ Вождовац су стигле у 19.55, а пар минута касније и Звездара. У том моменту је било захваћено приземље и спрат средишњег дела амбасаде, а екипе су приступиле гашењу продирањем млаза у унутрашњост објекта, преко терасе са спољашње стране. Пожар је локализован у 22.05h. Установљено је да је у приземљу у једној просторији горео каратаван, да је у њој било пуно дима и продуката горења, да је и у још једној просторији горео каратаван на делу који се наслањао на прву просторију, а дрвено степениште које води на први спрат је горело целом површином, на првом спрату је горео паркет у обе просторије. По завршетку раздимљавања и догашивања у 21.37 је нађен леш. Због потреба увиђаја екипа ВСЈ Звездара је остала на месту до 3.16 часова.

У допису – ноти Амбасаде САД од 19.9.2013. године достављен је део архивске грађе за коришћење искључиво у процесу кривичног гоњења који обухвата копије 3 ЦД-а који садрже снимке камера Амбасаде од 21. 02. 2008.године, потврде о поправкама штете настале на амбасади и рачуне и потврде за плаћени прековремени рад и додатне трошкове поводом поправки.

На претресу су прегледани видео записи које је предложио заменик ВЈТ дана 19.05.2014.године уз образложење да се тиме доказује учешће сваког од оптужених и чињеницу да се они нису случајно нашли на том месту, те да су могли да место напусте. На претресу дана 3.04. 2015. године је суд донео решење да се издвајају се из списка предмета видео записи које је сачинила ОЈРМ на дан 17.02.2008. и УКП на дан 21.02.2008. године који се налазе у списима предмета па се исти по правноснажности овог решења имају затворити у посебан омот и чувати код судије

за претходни поступак одвојено од осталих списка. Ово решење је укинато решењем Апелационог суда, па су након тога изведени су ови докази. У односу на тачку 1 прегледан је видео материјал РТС, видео снимци ТВ Б92, и видео материјал са безбедносних камера САД. У односу на тачку два оптужнице која се односи на догађај од 17.02.2008.године прегледан је видео материјал ТВ Прва-почетак и видео материјал ОЈРМ у временском периоду од 18,15 до 18,20 часова. Видео записи су прегледани на претресу 02.04.2015.године и то на начин да су преко монитора приказани у судници уз заустављање на тражење странака, бранилаца и пуномоћника оштећених, како би их коментарисали и указивали на нешто што сматрају значајним, а како би то било и записано у записник са главног претреса.

Према снимку са безбедносних камера САД и то са безбедносне камере са зграде амбасаде, а снимак је прегледан почев од 18:49:43 када се види да испред амбасаде стоји полиција, и да испред амбасаде нема грађана. У 18.50 видљиво је да се поред зграде Амбасаде налази група-неколико полицајаца. Види се да овим полицајцима прилази један полицајац, даје сигнал руком и затим се полицајци посебно удаљавају и да су сви већ отишли у 18.52. У 18:52 се на снимку види неколико појединаца како бацају камење на зграду. Како је забележено у 18.54:32 прва група грађана је дошла до амбасаде, то је тек неколико појединаца. Прва већа група грађана долази у 18.54:40, када се види да се саобраћај одвија, јер се у 18.54.54 види како пролазе два аутомобила, а затим се од 18.55 више се не одвија саобраћај улицом Кнеза Милоша. У 18.55 једна особа почиње да се пење на амбасаду, а затим и још неколико појединаца у 18.55.02.

У 18:55:57 види се да неко пада са зграде на некога ко се налази на улици, виде се варнице које падају, и у том тренутку се налази 5 или 6 особа на улици. Види се да у 18:56:19 особе које су на улици прилазе особи која је повређена са леве стране, а у 18:56:20 особе које се налазе на улици подижу лице које је пало и лежало на тротоару. Пуномоћник Амбасаде Сједињених Америчких Држава је приликом прегледања снимка приметио да особа која је пала личи на окривљеног Маринкова. У 18.57.58 види се 10 до 15 особа које бацају камење на зграду и група људи који долазе постаје бројнија. У 18.55.57 види се како падају одозго са зграде варнице. У 18:59:51 види се да се једно лице пење на зграду амбасаде, види се да се и у 19:00:39 нека особа пење на зграду. У 19:00:57 особа силази са зграде, а у 19:01:08 скаче. Од 19:01:20 па надаље 19:01:22 види се особа која држи неки транспарент у рукама и да једна особа удара штанглом. У 19:04:38 види се особа која удара дугачким предметом налик на палицу у зид Амбасаде. Све особе на снимку имају капуљаче на глави. У 19:05:09 особе улазе у зграду некадашњег главног улаза и једна особа виси на згради. У 19:05:20 види се да се повећао број људи. У 19:05:35 виде се особе које излазе из улаза. У 19:06:00 група људи улази са дугачким предметом, налик мердевинама или дрвету и тиме покушавају да пробију улаз. Према снимку све време у коме је снимљен улаз, види се да се из зграде излази и да се у њу улази. Констатовано је и да је у 19:06:40 мутан снимак, али да се у 19:07:32 види особа која држи-подиже рампу и улази у простор зграде. Од 19:07:50 па надаље се види већи број људи и види се да нешто гори. У 19:08:04 са

десне стране у горњем десном углу потпуно изнад висине улице и људи, види се да нешто гори. Констатовано је приликом прегледања да се не види да је нешто споља убачено у зграду. У 19:08:21 види се да нешто вијори, али се пламен не види. После 19.08 види се пламен са десне стране доле, као и велика група људи која покушава да уђе у тај улаз и да се нека особа са дугом косом, види у првом плану. Међутим снимак је мутан. Ради се о снимцима са камере која покрива простор испред саме зграде, па се на снимцима не види тротоар преко пута.

На прегресу дана 3.04.2015. године прегледан је и видео материјал РТС, ТВ Б92 и ТВ Прва, и то тако што је констатовано да је исти прегледан јер су претходно снимци били доступни и браниоцима и окривљенима, они су их прегледали тако да није било потребе да се емитују и на претресу јер нико од странака није желео да било шта коментарише. На овим снимцима су извештаји који су јавно емитовани о паљењу и догађају испред Амбасаде. Чињенице које је оптужница доказивала овим снимцима – да је дошло до бацања каменица и предмета на зграду Амбасаде и до паљења, одбрана није чинила спорним, а на наведеним снимцима се нико од окривљених не види, оптужба снимцима није ни доказивала да су неки од окривљених предузимале радње описане у диспозитиву оптужнице. Коначно, како се ради о снимцима који су емитовани на наведеним телевизијама, у ТВ програму, то се радило о јавним подацима.

Прегледан је снимак УКУП од 17.45 до 17.53.30 који суд није посебно ценио јер се то односи на дело које је стављено на терет окривљеном [REDACTED] у односу на кога је раздвојен поступка.

Из извештаја из КЕ за окривљеног Вучковић Дејана [REDACTED] је осуђиван пресудом [REDACTED] од 2010. године. [REDACTED] на казну [REDACTED]. Из извештаја из КЕ за окривљене Томин Ђорђа, Бацковић Филипа, Маринков Драгана, Томас Милана је утврђено [REDACTED] ни. Окривљени Косановић Никола је [REDACTED] е

Решењем ПУ за град Београд одељење за ЈРМ [REDACTED] од 10.04.2012. утврђено је да је окривљеном Вучковић Дејану одређено задржавање дана 10.04.2012. у 14,15 часова. Решењем под истим бројем и од истог датума је одређено задржавање окривљеном Томин Ђорђу које му се рачуна од 10.04.2012. године у 18,45 часова. Окривљеном Косановић Николи решењем под истим бројем и од истог датума се задржавање рачуна од 10.04.2012. у 18,45 часова, а од истог датума и времена се задржавање рачуна и Бацковић Филипу. Решењем под истим бројем од 10.04.2012. године одређено је задржавање Маринков Драгану које му се рачуна од 10.04.2012. године у 18 часова. Решењем под истим бројем од 11.04.2012. године одређено је задржавање окривљеном Новитовић Марку које му

се рачуна од 11. 04.2012.године у 14,30 часова. Решењем истражног судије Ки 293/12 од 13.04.2012.године окривљенима Вучковићу, Новитовићу, Маринкову, Томину, Бацковићу и Косановићу је одређен притвор.

Анализирајући изведене доказе и одбране окривљених, суд је нашао да треба одлучити као у изреци из следњих разлога:

Није било спorno и општепозната чињеница је да је 21.02.2008. године одржан протестни скуп испред платоа Народне купштине поводом самопроглашења Косова, и да је после скупа требало организовано ићи на молебан испред Храма Светог Саве, али су неки од учесника скупа отишли у улицу Кнеза Милоша до Амбасаде САД, на коју су бацали каменце, разне предмете, гране и упаљене бакље, пењали се на зграду и да је онда оштећена и запаљена зграда амбасаде САД, а да је у просторијама амбасаде смртно страдао покојни [REDACTED]. Ове чињенице окривљени у одбранама нису спорили. Ради се о чињеницама које су изнете у јавности, а оне се утврђују и из изведених доказа током поступка, јер је из прегледаног видео материјала јасно да је на видео снимцима који су јавно емитовани на РТС, ТВ Прва и ТВ Б92, снимљено шта се догађа испред Амбасаде САД и како је зграда уништена, а о томе да су видели окупљене особе да бацају каменце и друге предмете на зграду амбасаде, пењу се на њу, улазе, или бацају бакље, говорили су и сведоци као и оштећени који су приложили доказе о насталој штети и вештаци. Није било спorno да су НН лица затим отишла и до зграде Хрватске амбасаде као и Амбасаде СР Немачке и да су и ове зграде гађане каменицама, разним предметима и оштећене. У граду је дошло и до пљачке јер су НН лица поломила излоге продавница и киоске, одузета је разна роба, што су такође општепознате чињенице, а произлази и из пресуде Окружног суда у Београду [REDACTED].

У односу на догађаје пред Америчком амбасадом, није било спорно да су окупљени грађани гађали зграду каменицама, циглама, предметима гранама, да су се поједина НН лица пењала на зграду и да су испред зграде и на њој била лица са упаљеним бакљама и да су зграду гађала бакљама. Сви окривљени наводе да су видели да окупљени гађају зграду каменицама. И из видео записа ТВ Прва, ТВ Б92, ТВ РТС, надзорних камера Амбасаде, који су прегледани на претресу, као и исказа сведока произлази да је зграда Амбасаде гађана каменицама, другим предметима и упаљеним бакљама. Из изведених доказа је утврђено да се код Америчке амбасаде отпочело са уништавањем зграде, јер из видео записа, одбрана окривљених који су наводили да су видели да НН лица то раде, и исказа сведока произилази да су окупљена НН лица бацала каменице и друге предмете на зграду амбасаде, да су НН особе летвама и другим предметима ломила прозоре и ударала по објекту, НН особе су се пењале на зграду, ударале врата и улазиле кроз врата и разбијене прозоре у Амбасаду, а у Амбасаду су кроз разбијене прозоре убациване упаљене бакље. О овоме се суд уверио из видео записа, исказа сведока који су описивали да су неке од ових догађаја и видели, неки су видели да амбасада гори, пламен, одсјај, па су тако

Овом приликом, зграда Амбасаде је оштећена и запаљена. Да је зграда Амбасаде запаљена, утврђено је и из извештаја ватрогасне бригаде, односно дописа МУП РС сектор за заштиту и спасавање, који су сви насловљени као „Команданту ватрогасне бригаде" и службене белешке команданта одељења и вода, а да је узрок пожара убачена запаљена бакља суд је утврдио прихватајући налаз и мишљење вештака и усмено објашњење вештака Павловић Славка са претреса, као стручно. Вештак је навео да је узрок пожара био контакт отвореног пламена и горивог материјала у једној просторији у средњој соби, из дела зграде који је окренут ка улици. Касније је навео да тај отворени пламен може да буде од сигналне бакље. Вештак је том приликом објаснио да се сигнална бакља пали повлачењем потезача којим се активира припална смеша која се у бакљи налази. Након тога та смеша се пали и баца и бакља се одбацује. Остатак бакље није нађен, али је то и логично јер су тело и пластика тврди и то би се истопило јер је пожар трајао дуго. Вештаци су у вештачењу од 8.04.2008.године навели да су трагови горења присутни само у приземљу зграде, док на спрату и у поткровљу углавном постоје трагови сагоревања настали пожаром. У приземљу је констатован «траг ореола» изнад прозора десне канцеларије, гледано од улице према згради, а у тој просторији је затечен леш и у тој просторији сав горивни материјал је уништен у пожару. Пожаром је била захваћена улазна просторија на којој су врата и трагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника, у ходнику који се простире између пријемне просторије и просторије у коју улазе службеници Амбасаде постоје незнатни трагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника, а степените које води на спрат је оштећено пожаром на свом нижем делу, па су закључили да се центар пожара налази у просторији у којој је затечен НН леш (десна канцеларија приземља, гледано од улице ка згради Амбасаде). Вештаци су навели и да су дана 26.02.2008.године прегледали видео материјал са безбедносних камера на којима се види како једно лице око 18,57 часова у спорну просторију убације упаљену сигналну бакљу. Прегледом појединих интернет адреса изузети су снимци и фотографије на којима се види како већи број лица у више наврата убације упаљене бакље и како у каснијој фази већ разгорелог пожара кроз прозор спорне просторије већи број лица убације нов горивни материјал. Вештаци су мишљења да је пожар у Амбасад САД последица контакта запаљивог материјала у описаној просторији приземља и отвореног пламена. Наведени отворени пламен је могла представљати упаљена сигнална бакља која је кроз прозор убачена у спорну просторију.

И према прегледаним снимцима је утврђено да је се почев од 18:52 што је

време забележено на снимку са безбедносне камере са зграде Амбасаде, види неколико појединаца како бацају камење на зграду, а у 18:55:57 виде се варнице које падају, у 18:57:58 види се 10 до 15 особа које бацају камење на зграду, особе се пењу на зграду у 18:59:51 и 19:00:39, а у 19:00:57 особа силази са зграде, и у 19:01:08 скаче, у 19:05:09 особе улазе у зграду некадашњег главног улаза и једна особа виси на згради, а од 19:05:20 се број окупљених људи повећао, у 19:07:50 па надаље се види да нешто гори, а у 19:08:04 са десне стране у горњем десном углу потпуно изнад висине улице и људи, види се да нешто гори. Истовремено у 19:08:21 види се да нешто вијори, али се пламен не види, а после 19.08 види се пламен са десне стране доле, као и велика група људи која покушава да уђе у тај улаз. На тај начин, услед тога што је зграда амбасаде гађана различитим предметима – каменицама, летвама и другим, на њој су разбијени прозори, кроз које су потом убачене упаљене бакље које су довеле до паљења просторија у унутрашњости Амбасаде. Прегледањем видео записа је констатовано да је испред Амбасаде окупљен већи број људи те да се у 18.55 једна особа пење на Амбасаду, а затим и још неколико појединаца, да се у 18.57.58 види се 10 до 15 особа које бацају камење на зграду и група људи који долазе постаје бројнија, а у 18.55.57 види се како падају одозго са зграде варнице. У 19:04:38 види се особа која удара дугачким предметом налик на палицу у зид Амбасаде, виде се особе које покушавају да уђу у зграду, а од 19:07:50 па надаље се види већи број људи и види се да нешто гори, ако и у 19:08:04 са десне стране у горњем десном углу потпуно изнад висине улице и људи, види се да нешто гори.

У пожару је смртно страдао [REDACTED] Вештак Славко Павловић је навео да је био те вечери у згради амбасаде и видео тело покојног које је било веома оштећено. Да је пок. [REDACTED] смртно страдао утврђено је и из обдукционог записника Института за судску медицину ВМА у коме је наведено да је смрт насилна и наступила услед акутног тровања угљен моноксидом и услед опекотина. Околности да је у догађају смртно страдао покојни [REDACTED] и да је зграда запаљена утврђене су и из записника о увиђају и писаних доказа, а да је пок. [REDACTED] учесник скупа утврђено је из одбрана окривљених Томин Ђорђа, Косановић Николе и Новитовић Марка, који су га видели или били са њим испред амбасаде.

На згради амбасаде наступила је штета и њену висину суд је утврдио из доказа које је доставила оштећена амбасада САД која није поставила имовинско правни захтев. У допису – ноти амбасаде САД од 19.9.2013. године достављени докази о насталој штети иако одштетни захтев није постављен. Достављене су потврде о поправкама штете настале на Амбасади и рачуни и потврде за плаћени прековремени рад и додатне трошкове поводом поправки Амбасаде. Увидом у достављене потврде и рачуне утврђено је да је за поправку штете настале на згради Амбасаде исплаћено 479.650,64 долара, а за додатне трошкове исплаћено је 530.978,81 долар.

Из извештаја ватрогасне бригаде, из којих произлази да је на више места пожар гашен и да је у више просторија вршено раздимљавање, јер у извештају

ватрогасац Видосављевић Саша наводи да је око 19,10 упућен до амбасаде где је помагао колегама, да је сишао у просторију високо приземље, где је наставио са догађањем греда на плафону, ватрогасац Буквић Дејан наводи да су у амбасади, у једној од просторија, горели прозори, врата, плафонска конструкција и папири који су били на поду, ватрогасац Кривокапић Драган наводи да је у амбасади САД, по уласку у њу, установио да гори приземље, да у једној просторији горе плафон и каратаван, а да је после извиђања установио и да на првом спрату гори паркет у једној просторији, ватрогасац Икадиновић Миодраг наводи да је учествовао у гашењу паркета на првом спрату амбасаде и ватре у просторији десно од терасе у приземљу, а ватрогасац Лазић Бојан наводи да је учествовао у гашењу плафона у приземљу и пода првог спрата Амбасаде. Поред службених белешки наведених ватрогасаца, и из дописа ватрогасне бригаде утврђено је да је до пожара дошло на различитим деловима зграде, јер у допису стоји да су екипе из ВСЈ Вождовац стигле на лице места у 19.55, а пар минута касније и екипе из ВСЈ Звездара, и да је у том моменту било захваћено приземље и спрат средишњег дела амбасаде, да је установљено како је у приземљу у једној просторији горео каратаван, да је у њој било пуно дима и продуката горења, да је и у још једној просторији горео каратаван на делу који се наслањао на прву просторију, а дрвено степениште које води на први спрат је горело целом површином, на првом спрату је горео паркет у обе просторије. У записнику о увиђају Кри 418/08 од 22.02.2008.год. је наведено да је просторија у којој је вршен увиђај била запаљена, задимљена, без струје, тако да се увиђај, који је започео у току ноћи, довршио у јутарњим часовима.

Након и у току догађаја испред Америчке амбасаде НН лица су продужила и до Амбасаде Хрватске и Амбасаде СР Немачке где је такође дошло до бацања каменица, бакљи, и других предмета на зграду Амбасаде Аепублике Хрватске и ка Амбасади Савезне Републике Немачке. Ово није било спорно, а исто произлази и из видео записа и извештаја који су прегледани на претресу, а о томе су говорили и окривљени Косановић и Новитовић који су навели да су на згради Хрватске амбасаде заљуљали врата која су била на огради. И окривљени Милан Томас наводи да је од Америчке амбасаде кренуо ка Хрватској и Немачкој јер је особа са мегафоном позвала да се иде тамо. Од Америчке амбасаде ка Хрватској и даље кренули су и окривљени Косановић и Новитовић како наводе у одбранама.

Дакле, све ове чињенице нису биле спорне, оне произлазе и из изведених доказа. Спорно је било да ли су се окривљени случајно, не знајући где иду или из знатижеље, нашли код амбасаде САД, да ли су предузели радње које су им стављене на терет односно да ли су бацали каменице на зграду, и да ли су то чинили са другим НН лицима, да ли су окривљени тако изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима и дрским и безобзирним понашањем реметили јавни ред и мир, да ли су прозори на амбасади поломљени, па кроз њих убачене упаљене бакље које су изазвале пожар, у коме је смртно страдао пок. [REDACTED]. Сви окривљени су негирали на претресу да су извршили дело које им се ставља на терет, негирали да су бацали каменице, односно наводили да су бацили-малтер, земљу, или нису добацили, односно то су чинили када је зграда већ горела

па њихове радње не могу проузроковати опасност за живот или тело људи или имовину већег обима, као и да они нису проузроковали ломљење прозора, убацивање бакље и паљење зграде.

Суд није прихватио одбране окривљених да су се испред амбасаде нашли случајно, да нису знали где иду или да су дошли из знатижеље, јер је су такве одбране на претресу различите од онога што су говорили када су први пут саслушани, различите од исказа сведока, видео записа и очигледно срачунате да се избегне кривична одговорност.

Окривљени су у одбранама наводили да су на скуп дошли организовано, да су преко медија или преко политичких странака, и на други начин, сазнали за одржавање протестног скупа, школе нису радиле, а аутобуси јавних предузећа превозили су грађане у Београд из свих градова у Србији. Окривљени и браниоци су током читавог поступка инсистирали да је митинг био организован од стране највишег државног руководства, да су биле укључене и одређене политичке странке и да су државни и политички руководиоци говорили на скупу. Сви окривљени су наводили да су организовано дошли из градова у којима живе у Београд, да су аутобуси паркирани на месту где се иначе заустављају и паркирају аутобуси код Сава Центра, те да су се организовано у колонама упутили преко Бранковог моста ка Скупштини и пратили митинг. Окривљени Вучковић, који је из Београда, навео је да је добио СМС поруку од Српске радикалне странке о одржавању митинга и да се претходно са осталима нашао код „Пионира“ одакле су организовано и заједно дошли до Скупштине и пратили митинг. После скупа испред Скупштине, организован је молебан испред Храма Светог Саве и претходно је у медијима објављена траса којом ће се до Храма ићи, а сви окривљени су наводили да су после протестног скупа кренули ка Храму на молебан. Међутим, окривљени су отишли до Америчке амбасаде као и већи број грађана. Окривљени Томас је у полицији приликом саслушања навео да су пред крај митинга хтели да крену кући, а онда је у маси неких 10-20 момака почело причу о Америчкој Амбасади- «Ајде», као «да им јебсмо матер, да их поубијамо маму им Америчку», па је кренуо са њима, и то за момком који је имао мегафон. Суд је дакле из изведених доказа, одбране окривљеног Милана Томаса из истраге, исказа сведока [REDACTED] а и [REDACTED] који наводе да су се нашли код Амбасаде тако што се после скупа ишло у улицу где су амбасаде, па и Америчка амбасада, и то организовано, али и да не знају ко је донео такву одлуку, као и видео записа који су изведени као доказ, и то: РТС, ТВ Б92, ТВ Прва, утврдио да је у моменту када је догађај испред Амбасаде САД започео, у моменту када су НН грађани почели да долазе, а и касније, што је утврђено из снимака са надзорних камера САД, пред Америчком Амбасадом било окупљених људи, и да се број непрекидно увећавао.

У односу на одлазак до Амбасаде окривљени Вучковић, који је из Београда, наводи да је ишао за масом, окривљени Маринков наводи да су он и [REDACTED] кренули након скупа са масом, али да су се на једној раскрсници одвојили и кренули ка амбасадама, окривљени Косановић наводи да није знао ни где иде,

окривљени Бацковић наводи да је био са [REDACTED] и да су се једног тренутка са масом нашли између Америчке и Хрватске амбасаде, а на претресу да су сви ишли да виде, па је ишао и он; окривљени Томин каже да, кад су сви на раскрсници кренули, кренуо је и он, окривљени Новитовић наводи да је видео да зграда гори па су кренули да то виде, а знао је да су тамо амбасаде. Одбране које су окривљени дали у полицији, да се међу окупљеним грађанима чуло да се иде до амбасаде, по оцени суда су јасне и истините, окривљени Томас наводи да се чуло позивање да се крене до амбасаде у смислу „Идемо да им покажемо“, да је постојала особа са мегафоном која је позивала окупљене да крену. Зато је суд закључио да су они знали да иду до Амбасаде САД а не према Храму. Ове одбране из полиције су у складу и са изведеним доказима из којих је јасно да наводна маса која је ишла ка амбасадама није била таква да окривљени не знају где иду и да их та наводна маса није однела до амбасада. На то да је на њихово кретање утицала маса су говорили окривљени Бацковић, на претресу када је навео да га је маса понела до амбасаде, и окривљени Косановић, који се бранио да није знао где иде, окривљени Томин, који је са овом двојицом био у друштву, који је навео да је кренуо за масом из улице Кнеза Милоша као и други учесници, док је у полицији наводио да су ишли ка амбасадама. Окривљени Маринков у полицији и пред истражним судијом говорио је како је био у групи од око петнаестак људи која је ишла ка Амбасади, и ову одбрану је суд прихватио, те из свих одбрана и закључио да се није радило маси која је «носила» окривљене, већ да су они знали да иду ка Америчкој Амбасади као и други учесници скупа који су продужили улицом Кнеза Милоша. Суд није прихватио одбране окривљених да нису знали где иду и да их је маса понела и због тога што је и из њихових одбрана са претреса, где описују кретање улицом Кнеза Милоша или кретање код раскрснице са улицом Немањином, јасно је да није било такве масе која је просто носила учеснике. Тако је из одбране окривљеног Косановића јасно да се на раскрсници чује да амбасада гори и да је улица десно – што је очигледно према Железничкој станици, слободна и да нема гужве, али они ту не иду. Јасно је да је на тој раскрсници, према Косановићу, маса ишла лево, а да су они који су желели да иду до амбасаде, продужили улицом право.

То је рекао и окривљени Вучковић, као и окривљени Маринков који у истрази наводи да према амбасади иде група од 15 људи, окривљени Томас зна где иде јер говори о томе да се у маси чуо позив и разговор да се иде до амбасаде али и да се чуло да иду да им покажу, што је очигледно по оцени суда значило да је требало показати нерасположење које су окупљени осећали. Окривљени су наводили и да се број окупљених пред Амбасадом постепено повећавао, од неколицине па до 500, а исто произлази и из видео записа који су прегледани на претресу. С обзиром да је суд утврдио да такве масе која носи и којој се у свом кретању окривљени, како то тврде, нису могли одупрети, није било, суд је нашао да су овакве одбране окривљених са претреса о томе да су се случајно, понети масом, нашли испред Америчке амбасаде, као и наводи из одбрана окривљених да су мислили да иду ка Храму Светог Саве, и да су једноставно ишли да виде шта се дешава, усмерене на избегавање кривичне одговорности.

Да су окривљени били испред Амбасаде пре него што је она запаљена суд је утврдио из одбрана које су изнели приликом првог саслушања и исказа сведока [REDACTED]. Наиме, окривљени Дејан Вучковић навео је да је са другом [REDACTED] био на митингу, сигурно два сата слушао говорнике, и да се његов друг једног момента изгубио. Како је велики број људи ишао улицом Кнеза Милоша, кренуо је и он са њима и стигао до Америчке амбасаде где је нашао друга [REDACTED]. Он наводи да је испред Амбасаде било окупљено неколико хиљада људи. Он и [REDACTED] били су на другој страни и видели да је испред Амбасаде настао хаос, да су људи каменовали Амбасаду, бацали бакље, палили их и бацали на Амбасаду и пели се на њу, да су испред Амбасаде били 30 минута и тада видели да куља дим из Амбасаде. Дакле, очигледно је да је он био испред Амбасаде пре него што је запаљена. Окривљени Маринков који је био на протесту са пок. Небригићем наводи да су остали код Скупштине до завршетка митинга, око 18,30, и кренули са масом, ка Храму на молебан али су се на једној раскрсници њих двојица одвојили и кренули ка згради Амбасаде САД. Приметио је док су ишли и групу од око 15 људи који су ишли ка Амбасадџи. Када су дошли до зграде тих 15-ак људи је гађало зграду каменицама. Из правца Кнеза Милоша су долазиле веће групе људи, а када се испред Амбасаде окупио већи број људи приметио је да су гађали зграду каменицама и да су бачили упаљену бакљу на зграду. Дакле, очигледно је да је окривљени Маринков био испред Амбасаде пре него што је запаљена. Окривљени Милан Томас навео је да је кренуо са друштвом, и за момком који је имао мегафон. Кад су стигли испред америчке амбасаде, 5-6 момака са којима је био су се одмах залетели и почели да гађају амбасаду камењем, па и он, један момак поред њега је поломио клупу, и почео да удара у стакло амбасаде, у једном моменту је њих десетак међу којима и он било тачно испред амбасаде док су други стајали наспрам амбасаде на улици и преко пута. Он се попео на жардињеру, викао, певао и скакао окренут ка маси. У том тренутку је запаљено пар бакљи, многи су гађали каменицама Амбасаду и лупали по прозорима, видео је да је пар момака одвалио рукохват, и покушали су да извале врата и провале унутра. Видео је да се један момак попео и покушао да узме заставу, али је пао и то на једног који је био на улици. То је добро видео јер је од њих био удаљен 3-4 метра. Онда су двојица или тројица дошли до заставе, почели да пале бакље, заставу бачили у масу где је и он био. па се њих 10-15 отимало око заставе, свако је откинуо по део, и претпоставља да су то запалили, он није. После тога је момак са мегафоном викао «Оставите све идемо на Хрватску амбасаду», па је и сам кренуо. Да је један момак пао са зграде и то управо на покојног [REDACTED]. утврђено је из видео записа који су прегледани на претресу, а о томе је говорио и окривљени Маринков у одбрани. Из тога је јасно да су окривљени Маринков и покојни [REDACTED] као и окривљени Томас били испред зграде пре него што је запаљена. Окривљени Новитовић тврдио да је био код Амбасаде када је она већ горела, међутим, суд налази да је у време када је овај окривљени био код Амбасаде била запаљена стражарска кућица, да су се још увек каменицама гађали прозори и неки су се пењали и покусавали да уђу у зграду. Наиме, окривљени Новитовић био је у друштву са окривљеним Косановићем, окривљеним Бацковићем, окривљеним Томином, сведоком [REDACTED] и покојним [REDACTED]. Овако су

навели окривљени Томин Ђорђе, који је изјавио да је отишао на митинг са друговима Новитовић Марком, [REDACTED] и покојним [REDACTED] а да су у аутобусу били и покојни [REDACTED], кога зна из виђења и окривљени Никола Косановића; окривљени Косановић који је навео да је био у друштву са Бацковићем, Томином, Новитовићем, али нису били све време заједно. Овако је наводио и сведок [REDACTED] који је исказао да је после митинга шетњом са друговима дошао до Америчке амбасаде, а био је у друштву са Косановићем, Новитовићем, Томином, Бацковићем и [REDACTED], а када су се изгубили у маси успео је да се нађе са пок. [REDACTED] и да се са њима удаљи, а тек касније је успео да стигне до аутобуса. Управо ови окривљени наводе да су код амбасаде били када је горела и да су се удаљили, а сведок [REDACTED] који је у претходном поступку навео да је Амбасада горела када су дошли, објаснио је на прегресу како је горела само кућица која служи за боравак стражара испред Амбасаде. Дакле, суд је утврдио да је окривљени Новитовић био код Амбасаде када и окривљени Томин, са којим се после нашао код Хрватске амбасаде и заљуљали су врата, као и сведок [REDACTED] да је у то време када су окривљени били код Амбасаде горела кућица испред Амбасаде. О томе да је прво запаљена стражарска кућица говорио је и окривљени Маринков који се бранио да је каменицама управо њу гађао. И окривљени Бацковић који је у исто време био код Амбасаде као и окривљени Новитовић наводи да је видео како се неки момци пењу на жардињере околу и зграду Амбасаде и прозоре, а сведок [REDACTED] да се једно лице пење на зграду Амбасаде, па је јасно да зграда Амбасаде није горела већ је био запаљен неки део зграде. И из исказа сведока утврђено је да су поједини делови зграде запаљени у различито време, како наводи и сведок [REDACTED]. Неки од сведока видели су запаљену зграду, док неки од сведока који су очигледно дошли раније уопште нису уочили ни лица са упаљеним бакљама. Тако сведок [REDACTED] наводи да је био код Амбасаде, да је била гужва, неки сукоб који не може да објасни, али није видео нити да неко гађа каменицама Амбасаду, нити да у близини било ко носи упаљену бакљу. Сведок [REDACTED] очигледно је на почетку догађаја био код Амбасаде, јер је видео да је дошло до инцидента и бацања бакљи, па се удаљио и није ни видео да гори Амбасада. Сведок [REDACTED] прошао је поред зграде Амбасаде, била је гужва, ишао је супротном страном улице, нека лица су палила бакље, али зграда није горела. Видео је полицију у кордону, зна да су нека лица палила бакље, али Амбасада, када је он био испред, није горела. Сведок [REDACTED] очигледно је био касније код Амбасаде, јер је навео да је зграда већ горела када је он дошао, видео је момка који се налазио на спрату Амбасаде и који је у руци држао бакљу и махао је њом, видео је да 10-15 људи улази у зграду Амбасаде. Колико се сећа горео је средњи део Амбасаде на спрату. Био је окренут ка згради Амбасаде, када је дошла полиција са његове леве стране и бацили су сузавац. Овај сведок очигледно је код Амбасаде био на самом крају догађаја, јер је из видео записа који су прегледани и извештаја ватрогасних бригада и осталих доказа утврђено да је полиција дошла када је зграда већ горела и тада су сузавцем растерали окупљене демонстранте. Сведок [REDACTED] био је код Амбасаде када је већ горела, дим је куљао изнутра, али су и даље на Амбасаду окупљени бацали камење, а неки су растурали контејнере. Сведок [REDACTED] видео је на другом

спрату где су истакнуте заставе, једног дечка и иза њега пламен и како је тај дечко скочио највероватније због пламена, а и он је видео да је из зграде куљао дим. Сведок [REDACTED] је видео неку зграду да гори а касније је сазнао да је то Амбасада, пуно људи је био окупљено испред, али није видео да упаљене бакље неко баца на зграду. Сведок [REDACTED] стигао је само до зграде Генералштаба у Немањиној улици, а тада је дошао и кордон полиције бригада за разбијање демонстрација, и није могао да приђе, нити је видео пожар или дим. Сведок [REDACTED] био је са сведоком [REDACTED] и наводи да је до Амбасаде дошао на око 100 или 200 метара, да је видео да нека зграда гори, или му се тако чинило због црвеног одсејаја на прозору зграде, а касније сазнао да је то Амбасада. Он познаје и окривљеног Косановића, и Бацковића, видео их је када су стигли из Новог Сада, за време говора код фонтане, а касније не. Са њим су били и [REDACTED], али су се у гужви изгубили, па су остали [REDACTED] и он сами и тако стигли до амбасаде, где није видео да било ко држи бакљу, или баца на Амбасаду. Наводи да је видео ватру, настао је хаос, па су побегли. Сведок [REDACTED] са братом је дошао до Амбасаде, и налазили су се преко пута на неком паркингу, када су одједном са свих страна почели да пристижу људи, неки од окупљених су држали упаљене бакље, али није видео да их бацају на зграду. Стигли су кордони полиције и он је отишао кући. Дакле, из изведених доказа утврђено је да су сведоци уочили пожаре на различитим деловима зграде, на средњем делу другог спрата, где је истакнута застава, на првом спрату, у стражарској кућици, да су окривљени Новитовић као и окривљени Косановић, Томин, Бацковић и сведок [REDACTED] као и покојни [REDACTED] стигли у приближно исто време до зграде, да је тада свакако горела стражарска кућица, али да су у исто време окупљени гађали зграду каменицама, око зграде су била лица са упаљеним бакљама које су бацали на зграду. Искази сведока су потпуно сагласни у погледу тога да су испред зграде Амбасаде били немири, да су демонстранти зграду амбасаде гађали каменицама и деловима жардинера, да су около била лица са упаљеним бакљама. Очигледно је да сведоци нису сви истовремено били испред Амбасаде и они су описивали искрено оно што су видели, а то је у складу и са видео записом који је прегледан на претресу. Из ових исказа као и напред наведених одбрана суд је утврдио да је окривљени Новитовић био код зграде Амбасаде када је горела стражарска кућица, када је неки део амбасаде био запаљен, али када је зграда још увек гађана каменицама и када се паљење још увек одвијало.

Дакле, како је утврђено да су окривљени Дејан Вучковић, Драган Маринков и Милан Томас, како су сами навели, били испред зграде Амбасаде пре него што је запаљена, а окривљени Марко Новитовић у време када је горела стражарска кућица, из одбрана окривљених које су изнели приликом првог саслушања у полицији суд је утврдио да су они заједно са другим НН лицима и осуђеним [REDACTED] а и покојним [REDACTED] бацали каменице свако понаособ на зграду Амбасаде, Овакав закључак-да су окривљени који су оглашени кривим свако понаособ бацали каменице на зграду Амбасаде суд је засновао на одбранама окривљених које су изнели приликом првог саслушања у полицији. Окривљени Дејан Вучковић навео је да је бацио каменицу, окривљени Милан Томас да је бацио 15-20 каменица,

окривљени Марко Новитовић да је бацио каменицу, а да су бацали сви, окривљени Маринков Драган такође је навео да је бацао каменице на зграду Амбасаде. Одбране које су ови окривљени касније променили на претресу суд не прихвата, јер налази да су усмерене на избегавање кривичне одговорности, и да су оповргнуте изведеним доказима. Окривљени Вучковић наводи да је бацио али није добацио камен, међутим ова одбрана је супротна изведеним доказима- снимцима, јер се не види да било ко Амбасаду гађа из даљине. Ово је и потпуно неживотно јер би да је тако чинио окривљени бацио камен ка окупљенима, а не на зграду. Одбрана окривљеног Милана Томаса из полиције је детаљна и убедљива јер он потпуно искрено наводи да је бацио 15 до 20 каменица, као и остали, да је викао, скакао, певао, попео се на жардињеру и викао и скакао, а касније наводи да је можда бацио 1 или 2 каменице, али до амбасаде није успео да добаци, очигледно да би умањео одговорност. Окривљени Маринков и Новитовић такође мењају одбране, па Новитовић наводи да је бацио грумен земље, што је очигледно неистинито, јер из видео записа произлази да нема никакве земље у близини одакле би се могао узети грумен и бацити, а окривљени Маринков да је гађао кућицу за стражаре, очигледно у намери да умањи кривичну одговорност. Дакле, оцењујући да су одбране окривљених у полицији искрене суд налази да су окривљени гађали зграду Амбасаде каменицама и то свако понаособ и да су то чинили са НН лицима, јер сви окривљени наводе да су окупљени бацали каменице, делове жардињере и друге предмете на Амбасаду. Окривљени Новитовић наводи да су бацали и бабе и деде и деца- сви, а остали окривљени наводе да су сви окупљени на Амбасаду бацали каменице и друге предмете. Када се одбране окривљених из полиције, повежу са осталим изведеним доказима, исказима сведока који су говорили о томе шта се дешавало код Амбасаде, видео снимцима од којих је на снимку са безбедносних камера САД и то са безбедносне камере са зграде амбасаде, који је прегледан почев од 18:49:43, у 18:55:57 снимљен [REDACTED] и који стоји и једна особа која пада на њега, а што је утврђено из одбране овог окривљеног и окривљеног Маринкова и осталим доказима, поуздано је утврђено да су окривљени свако понаособ извршили радње које су описане у изреци и свако понаособ бацали каменице на зграду Амбасаде. Суд је нашао да је су истините одбране које су окривљени изнели у полицији, док касније настоје да избегну кривичну одговорност и мењају одбране, наводећи да или ништа нису бацили, или нису успели да погоде Амбасаду, или да нису ни могли проузроковати штету јер је Амбасада већ горела. Ово је у складу и са изведеним доказима- видео снимцима на којима се види да особе окупљене испред Амбасаде на зграду бацају каменице и друге предмете, и исказима сведока који наводе да су то видели.

Дакле, након овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да је поуздано утврђено да су окривљени Вучковић, Новитовић Маринков и [REDACTED] свако понаособ заједно са НН лицима и мал. [REDACTED] и покојним [REDACTED] на месту и време које је наведено у изреци, а где је био окупљен већи број људи и ка згради Амбасаде, на којој се већ налазе нека лица, или покушавају да у њу уђу, бацали каменице, свако понаособ и тако изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима и да су при том били свесни својих радњи, били су свесни да

овим понашањем могу изазвати опасност за живот и тело људи и имовину већег обима па су то и хтели и били свесни да је њихово дело забрањено. По оцени суда бацање каменице из непосредне близине, јер из видео записа је утврђено да су се сви окупљени грађани налазили у близини зграде Амбасаде је опште опасна радња а каменице су опште опасно средство јер из видео записа који су прегледани је утврђено да се ради о великим каменицама, да неких каменчића и нема а на снимцима се виде и делови жардињере. Дакле ово су опште опасна средства и опште опасна радња и тиме је изазвана опасност за имовину и живот и тело људи јер су каменице бацане на зграду Амбасаде која је територија стране државе, велике је вредности а истовремено је створена опасност за другу имовину која се налази у близини, остале зграде, паркирана возила, уништене су и продавнице и опљачкане како је то утврђено из пресуде којом је окривљени [REDACTED] оглашен кривим а из исказа сведока па и окривљених утврђено је и да су шутирани и бацани контејнери јер тако наводи сведок [REDACTED]. Како је на месту где су окривљени бацали каменице био окупљен већи број људи па и деце створена је опасност и за живот и тело људи. На тај начин су окривљени изазвали опасност за живот и тело и имовину већег обима и истовремено реметили јавни ред јер се све одвијало у густо насељеном делу града. Поуздано је утврђено да су окривљени поступали на тај начин заједно са [REDACTED], који је осуђен пресудом Вишег суда у Новом Саду [REDACTED] 4. године, и покојним [REDACTED] и како произлази из одбрана окривљеног Драгана Маринкова који је описао шта је покојни [REDACTED] радио, одбране пок. [REDACTED] и видео записа на коме се види понашање покојног [REDACTED] да баца каменице на Амбасаду, али и да на њега пада младић са зграде амбасаде. Окривљени су били свесни да поступају и да радње предузимају са осталим лицима, јер они тако и наводе, да су исто радили сви па су и они. Дакле, окривљени су поступали са умишљајем и били свесни свог и деловања других лица јер су свако понаособ каменице бацали када и остали, свесни да се истовремено на зграду Амбасаде бацају упаљене бакље, док се истовремено неки НН грађани на згради Амбасаде, пењу се и покушавају да уђу, стоје на прозорима и балконима, тако да из чињенице да су бацали каменице истовремено када и други учесници, суд је закључио да су сви поступали као саизвршиоци свесни заједничког деловања. Штета која је наступила на амбасади јер је она запаљена, је резултат деловања осталих саизвршилаца који су различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађали зграду Амбасаде САД, те разбили прозоре на истој, кроз које су потом убачене упаљене бакље које су довеле до паљења просторија у унутрашњости Амбасаде којом приликом је услед ових радњи и изазваног пожара у просторијама Амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] из Новог Сада. Окривљени су олако држали да ова последица и смрт неког лица неће наступити. Стога је суд нашао да се у радњама окривљених Дејана Вучковића, Драгана Маринкова, Марка Новитовића и Милана Томаса стичу сва обележја кривичног дела Тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези са чланом 278 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ за које их је огласио кривим. У односу на теже последице које су наступиле, и то смрт једног лица-пок. [REDACTED] окривљени су поступали нехатно, јер су олако држали да последица у виду смрти неког лица неће наступити, али је је услед ових радњи и изазваног пожара у

просторијама Амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] из Новог Сада. Суд је ценио примедбе из одлуке којом је укинута ранија пресуда да се размотри има ли у радњама окривљених евентуално неког другог кривичног дела па је нашао да је у диспозитив оптужбе унет и елемент кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 1 КЗ, а с друге стране оптужба је тврдила да су окривљени поступали као саизвршиоци са НН лицима, пок. [REDACTED] и [REDACTED] који је већ осуђен, док је у уводном излагању заменик ВЈТ напоменуо да су окривљени деловали у групи, али није на тај начин касније прецизирана оптужница, па је суд нашао да радње треба правно квалификовати на начин како је и учињено када су окривљени оглашени кривим.

Приликом избора врсте и висине кривичне санкције суд је ценио у односу на све окривљене њихово животно доба, јер су били млади у време извршења дела, озбиљност коју су дали поступку и држање у поступку, протек времена од извршеног дела, изражено жаљење због последица које су наступиле, и смрт покојног [REDACTED], тешке и сложене економске прилике у којима се налазе, јер окривљеног Томаса издржавају родитељи, док окривљени Новитовић, Маринков и Вучковић повремено раде. Суд је приликом одмеравања казне узео у обзир и околности под којима је дело извршено, да је протестном скупу дат значај борбе за националне интересе, и да су окривљени сам протестни скуп, и све што се после тога одвијало тако и схватили, јер сви наводе да су желели да изразе негодовање због самопроглашења независности Косова, да су се узвикивале пароле којима се показивало родољубље, а неки су – као окривљени Новитовић који је имао српску капу на глави са обележјем «Динарска дивизија», на скуп и дошли са националним обележјима или певали и викали како наводи окривљени Томас. У односу на окривљеног Вучковић Дејана раније осуђиваност је отежавајућа околност, али је суд ценио да је протекао значајан временски период од претходне пресуде којом је окривљеном изречена условна осуда, као и с друге стране личне прилике овог окривљеног коме је у току поступка преминуо брат.

Ценећи тако утврђене околности од значаја за одмеравање казне, суд је окривљенима казну ублажио и окривљенима Вучковић Дејану, Маринков Драгану, Новитовић Марку и Томас Милану утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, а окривљеном Томас Милану казну затвора у трајању од пет месеци, и затим им казне условио тако што је одредио да се неће извршити ако за време проверавања у трајању од две године не учине ново кривично дело, у уверењу да ће се тако утврђеним казнама стварити сврха кривичних санкција. У случају опозивања одређено је да ће се окривљенима Вучковићу, Новитовићу и Маринкову у казне урачунати време које су провели у притвору, по решењу истражног судије К293/12 од 13.04.2012. године које им се рачуна окривљенима Вучковићу и Маринкову од 10.04.2012. године, а окривљеном Новитовићу од 11.04.2012. године када су лишени слободе па до 10.07.2012. године, када је притвор укинут. Суд је ценио приликом избора врсте и висине кривичне санкције висину казне која је забрањена за кривично дело због кога су окривљени оглашени кривим као и одредбе члана 55, 56, и 57 КЗ, али како је претходно донета пресуда у овој ствари укинута

уважавањем жалби бранилаца окривљених, то казне у овом поновљеном поступку и не могу бити строже од оних на које су окривљени претходно били осуђени.

Окривљени су обавезани на плаћање паушала у висини од 10.000 динара свако, при чему је суд ценио с једне стране њихове имовинске прилике а с друге, сложеност и дужину трајања поступка и обавезао окривљене да овај износ, као и трошкове поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно посебним решењем, плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Суд није прихватио одбрану окривљених да они нису предузели радње које су им стављене на терет, да се бацањем каменица не може изазвати пожар, да је зграда већ горела када су дошли до ње, да саизвршилаштво са НН лицима није могуће, да је зграда можда изнутра запаљена, па ове одбране није прихватио како је напред већ образложено односно јер је поуздано утврђено да су окривљени предузели радње због којих су оглашени кривим због јасног и недвосмисленог признања приликом првог саслушања, и поуздано је утврђено да су радње предузели пре него што је Амбасада запаљена, односно Новитовић када је горела стражарска кућица, да по налажењу суда, када се тако предузимају радње истовремено када и други са истим циљем заједничко деловање је очигледно и животно логично и јасно. Окривљени су дело извршили заједно са [REDACTED]

[REDACTED] е. У исто време када су окривљени бацали каменице, више НН лица је каменицама а и летвама гађало и разбило прозоре на Амбасади што је утврђено из видео записа и исказа сведока [REDACTED]

[REDACTED] Кроз ове прозоре су убачене упаљене бакље које су довеле до паљења, како је вештак определио узрок пожара. Суд је ценио одбране окривљених да је скуп био организован, да су они позвани, да се осећају искоришћено због овог поступка, односно да је поступак политички, да је очигледно немар надлежних органа да се побрину за безбедност у ситуацији каква је била у Београду када се организује скуп таквих размера. Они су сви у прилог овој одбрани наводили да је на скупу говорио председник државе, многе познате и јавне личности, као и да су учествовале политичке странке и данас релевантне, да из снимка који је прегледан на претресу је очигледно да је испред Америчке амбасаде било полиције али да се види како један полицајац прилази онима који обезбеђују зграду, нешто им каже и они онда одлазе тако да је јасно да је зграда Амбасаде и особље, ако га је тада било у згради, остављено необезбеђено. Такође су наводили да су поводом догађаја испитани први пут после четири године, и да су узнемирени што у ситуацији када је организован скуп, када је јасно ко је позивао на скуп грађане, када је зграда Амбасаде била необезбеђена, једино они стоје пред судом, иако су навели да су учесници скупа и да су се испред Амбасаде случајно затекли. Суд је уважио неке наводе одбрана јер су они очигледни и утврђени су током поступка и то како они да је скуп био организован, да су грађани позивани на скуп и омогућено им је да дођу јер су их превозили бесплатни аутобуси, да је зграда амбасаде остављена

необезбеђена јер из прегледаних снимака се види да полиција одлази.

II

На основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени Томин Ђорђе, Бацковић Филип и Косановић Никола ослобођени су од оптужбе јер није било доказа да су извршили кривично дело које им је стављено на терет. Закључујући овако суд је ценио све доказе и одбране окривљених и поступио по примедбама Апелационог суда и нашао:

Окривљени Томин, Бацковић и Косановић не споре да су били на скупу испред Скупштине, да су после скупа отишли до зграде Амбасаде, видели да је ту гужва, да окупљени каменицама гађају зграду, да зграда гори како наводе при чему се нису могли изјаснити који део гори, те да су продужили даље. Они нису предузели радње које су им стављене на терет, односно нису бацали каменице како су сва тројица доследно наводили у одбранама. Они наводе и да је испред Амбасаде било окупљених грађана, да су видели како они гађају каменицама Амбасаду, покушавају да се попну али се бране доследно, почев од првог саслушања, да то нису чинили. Суд је испитивао стога има ли доказа да су окривљени предузели радње које су им стављене на терет и да ли има доказа да су те радње предузели пре него што је Амбасада запаљена, односно да ли су бацали каменице са осталим окривљенима и НН лицима и изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима. Доказа за то, међутим, по налажењу суда није било.

Наиме, окривљени Томин наводи да је учествовао на митингу „Косово је Србија“ и да је из Новог Сада дошао са друговима окривљеним Новитовић Марком, сведоком [REDACTED] и покојним [REDACTED]. Видео је у аутобусу и оне које познаје из виђења пок. [REDACTED] и окривљеног Николу Косановића. Ову двојицу-Косановића и покојног [REDACTED] последњи пут је видео код фонтане на тргу Николе Пашића. Као и остали учесници кренуо је ка Храму, али продужио на раскрсници, улицом Кнеза Милоша према амбасадама. Наводи да је Амбасада већ горела када је стигао, да је било много људи, да је већина бацала камење, цигле, бакље и слично на зграду Амбасаде. Задржао се ту свега минут, ништа није радио, није ништа бацио већ продужио даље до Хрватске амбасаде. Ту је тапацирана врата која су стајала на металној огради Амбасаде, са окривљеним Новитовићем ухватио и љуљао јер су желели да их пребаце на другу страну ограде, у двориште Амбасаде. После су пришли [REDACTED] који су били близу и затим побегли када су видели да долази полиција, дошли до аутобуса и вратили се у Нови Сад. У аутобусу је и чуо да је неко погинуо. Ову одбрану да је са Новитовићем дошао на скуп, да је са њим ишао до Амбасаде, видео да она гори, па са њим код Хрватске амбасаде љуљао врата, понављао је током читавог поступка. Он је детаљно описао и тренутак у коме је видео полицију и почео да се удаљава ка аутобусима и то када је наишао кордон полиције, и када је Немањина улица била блокирана према железничкој-аутобуској, па ту није могао да прође већ је отишао до парка где је био око пола сата, па тек касније отишао до аутобуса. С

њим је био сведок [REDACTED], окривљени Новитовић и пок. [REDACTED]. Доследно је понављао да је видео људе који бацају камење на амбасаде али да то није чинио и да је једино љуљао та врата на огради Хрватске амбасаде. И на претресу је понављао да се од почетка поступка исто брани и наводи да ништа није бацио на амбасаду те да није ни могао да разбије прозоре јер је амбасада већ горела. Да су били у друштву са окривљеним наводе и окривљени Новитовић и сведок [REDACTED] па је суд ценио и ове исказе као и одбрану окривљеног и нашао да се ни из ових исказа не може поуздано закључити да је окривљени предузео радње које му се стављају на терет. Окривљени Новитовић потврђује одбрану окривљеног Томина да су заљубљивали врата на огради Хрватске амбасаде, да су били у аутобусу на скупу и после скупа заједно, за себе признаје да је гађао Амбасаду али наводи да је већ горела, и само када је саслушаван у полицији наводи да су Амбасаду камењем гађали и његови другови Томин, Косановић и Бацковић. Овако се окривљени Новитовић брани у полицији када наводи како је то убележено у записнику о саслушању у полицији: «Када су дошли видели су да Амбасада гори. Стајали су на коловозу, поред њега су били Томин, Бацковић, Косановић. [REDACTED] око 5 минута, и пошто су сви бацали каменице бацио је и он пар каменица у правцу Амбасаде. Тада су и Томин, Косановић, Бацковић и [REDACTED] бацали каменице према Амбасадџи САД. Затим су он и Томин су продужили до Хрватске амбасаде, јер су видели да се и тамо нешто дешава». С друге стране, сведок [REDACTED] који такође потврђује да је са окривљенима Новитовићем и Косановићем и Бацковићем, као и пок. [REDACTED] био у друштву наводи да су после митинга шетњом дошли до Америчке амбасаде која је већ горела и појашњава да је видео момка на згради са упаљеном бакљом. Он је доследан да они које познаје па и окривљени Томин, када су били близу њега нису имали ништа у рукама нити су било шта бацали у правцу Амбасаде, а и да је испред Амбасаде био хаос да је она већ горела. Односно горела је стражарска кућица, како наводи на претресу. Он је тада у том хаосу изгубио своје другове, успео је да се само нађе са [REDACTED] и да са њим стигне до аутобуса. Дакле, овај сведок потврђује одбрану окривљеног Томина, да су заједно дошли да га је видео код Амбасаде и да ни он ни било ко од оних са којима је био у друштву није ништа бацио на Амбасаду. Стога је само одбрана окривљеног Новитовића у полицији у којој наводи да је окривљени Томин као и други бацио камен доказ да је окривљени Томин предузео радњу која му се ставља на терет. Суд из ове одбране то није могао да закључи јер окривљени Новитовић када је испитан у полицији детаљно описује своје радње али само једном реченицом у којој набраја окривљене наводи да су и његови другови бацали каменице. С друге стране, окривљени Бацковић, Косановић, сада покојни [REDACTED] и покојни [REDACTED] који су очигледно дошли заједно истим аутобусом али су се у тој гужви изгубили. Из одбрана и исказа сведока утврђено да су Косановић и покојни [REDACTED] били заједно али да када су почели да се удаљавају од Амбасаде, [REDACTED] није пошао за осталима и за Косановићем, иако је Косановић покушавао да га нађе, сведок [REDACTED] наводи да је успео да нађе само [REDACTED] а и да је био са њим, док окривљени Бацковић уопште није био са њима већ је од окривљених једино био извесно време са [REDACTED] који је правноснажано ослобођен од оптужбе и очигледно се

раније, пре осталих удаљио. Када се сви искази повежу јасно се закључује да су код Америчке амбасаде окривљени Томин дошао када је већ била окупљена маса људи, која је гађала каменицама и другим предметима Амбасаду, да су тек палили Амбасаду, јер сведок [REDACTED] описује да је на згради био момак са упаљеном бакљом, а да нема доказа да је окривљени Томин било шта на Амбасаду бацио јер осим што он то негира, тако наводи и сведок [REDACTED]. Тако наводи и окривљени Косановић који Томина познаје, па је одбрана окривљеног Новитовића из полиције у том делу када уопштеном реченицом набраја оне које познаје и са којима је био усамљена и суд је у том делу није прихватио. Он није детаљно описивао ни где су његови другови, колико су удаљени од Амбасаде, како успева да прати шта они раде, какда како сам наводи баца каменице. Суд прихвата објашњење са претреса када окривљени Новитовић тврди да тако нешто није видео, да је био са Томином али код Хрватске амбасаде где су заљуљали врата на огради. Овим он потврђује одбрану окривљеног Томина, и у овом делу када то описује одбрана је детаљна и јасна, доследна и прецизна, па је очигледно не схватајући озбиљно поступак окривљени Новитовић у полицији навео да су и његови другови гађали Амбасаду. Стога је суд закључио да је утврђено да је окривљени Томин био на скупу и после скупа код Амбасаде, да је видео да НН лица гађају каменицама Амбасаду и упутио се ка Хрватској амбасад и тамо љуљао метална врата на огради, и затим отишао до аутобуса и кући у Нови Сад. Из изведених доказа није могло бити поуздано утврђено да је окривљени Томин предузео радње које су му стављене на терет па га је суд ослободио од оптужбе на основу члана 423 став 1 гачка 2 ЗКП.

Није било доказа ни да је окривљени Бацковић извршио дело које му је стављено на терет, јер он тако нешто никада није признао а других доказа није било. Наиме, окривљени је тврдио током читавог поступка да је био код Амбасаде, да је у Београд дошао са друговима [REDACTED] и [REDACTED] м. Ишао је после митинга са масом, и са [REDACTED] се нашао код Амбасаде која је већ горела, певало се, биле су овације, упаљене бакље, неки су се пењали на зграду, а он из [REDACTED] су кренули ка Хрватској амбасад. Када су видели да долази полиција, побегли су. Тврдио је да је око 50 метара био удаљен од Амбасаде, да је стајао, видео је да неки бацају каменице, и пламен из Амбасаде. Објашњавао је да не може да се сети са ким је био, али да приликом повратка до аутобуса [REDACTED] није ни био са њим. На прегледаним видео записима не види се окривљени Бацковић да баца каменице на Амбасаду. Нико од сведока не наводи да је видео да овај окривљени то чини. Наиме, нико од испитаних сведока не познаје окривљене па није ни могао да сведочи о поступању окривљеног Бацковића. Сведок Максимовић познаје окривљеног Бацковића, а он као ни остали које познаје и са којима је и дошао до Амбасаде када су били близу њега нису имали у рукама бакље, нису гађали полицију, нити било шта бацали у правцу Амбасаде. Сведок [REDACTED] познаје Бацковић Филипа, јер живе у истом делу Новог Сада, али га као ни друге које познаје није видео током боравка у Београду. Окривљени Косановић и Новитовић познају окривљеног Филипа Бацковића, били су у истом аутобусу, заједно читава група отишли до Скупштине и слушали говоре заједно. Сви су отишли до зграде

Амбасаде, али ни један од њих није тамо уочио да окривљени Бацковић било шта ради, нити да баца каменице. Они, након тога, окривљеног нису видели чиме се потврђује његова одбрана да је одмах кренуо ка Хрватској амбасади, а да су се његови другови са којима је кренуо [REDACTED] и [REDACTED] изгубили и да их више није могао наћи. Он заиста не говори о томе да је био у истом аутобусу као и окривљени Новитовић, Косановић и Томин и сведок [REDACTED] и [REDACTED], јер очигледно да за њега то није било значајно већ само друг [REDACTED] и [REDACTED], са којима се за долазак и договарао. Дакле, како није било доказа да је окривљени Бацковић предузео радње које су му стављене на терет суд га је ослободио од оптужбе.

Суд је ослободио од оптужбе и окривљеног Николу Косановића јер није било доказа да је извршио дело које му је стављено на терет. Овај окривљени је током читавог поступка наводио да је био код зграде Амбасаде. Био је у доласку у аутобусу у коме су били и Новитовић, Томин, Бацковић, пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED]. Певало се и пило, а митинг су пратили из фонтане која није радила. Кад се митинг завршио, маса је кренула према Храму, неко је рекао да гори Амбасада па су и они кренули ка Америчкој амбасади. Није никога гађао, нити је имао било шта код себе, није бацао бакље. Он се сећа да је једног момента поред њега био пок. [REDACTED] повукао га је и био убеђен да иде за њим, прошао је поред Хрватске амбасаде, видео је ту да неки момци скидају заставу, па је онда прошао поред Словеначке амбасаде, и тада је наишла полиција и настало је бежање. Разбежали су се и дошли до неког парка, осећао се сузавац и стигао је кордон полиције, а они су отишли до аутобуса. Објаснио је да је испред Америчке амбасаде била огромна гужва, били су преврнути контејнери. Он и његови другови су певали, а због велике гужве се трудио да се не изгуби јер не познаје Београд. Видео је да су неки људи бацали неке предмете ка Амбасади. Објашњавао је да иако је дошао са окривљенима Бацковићем, Томином, Новитовићем, није био сво време са њима, јер је ишао како се маса кретала. Дакле, он не признаје да је предузео радње које су му стављене на терет а других доказа да је то чинио нема, јер сведоци га не познају осим сведока [REDACTED] који је тврдио да нико од оних које познаје то није радио, а нико од окривљених није наводио да је видео да окривљени Косановић баца каменице. Суд није могао да из одбране окривљеног Новитовића у полицији где набраја своје другове, па и окривљеног Косановића и каже да је он бацао каменице, а да су то чинили и побројани другови, изведе поуздан закључак да је окривљени Косановић предузео радње које су му стављене на терет, јер је оваква одбрана Новитовића само непрецизна реченица у којој није јасно наводио шта је окривљени Косановић радио, да би се из дога могао извести недвосмислен закључак да је окривљени Косановић извршио дело које му је стављено на терет. Стога га је суд ослободио од оптужбе.

У односу на окривљене који су ослобођени од оптужбе одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда применом одредбе члана 265 ЗКП.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци.

ЗАПИСНИЧАР
Јована Груловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА
Снежана Николић Гаротић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року од 15 дана од дана пријема писменог
отправка исте, Апелационом суду у Београду,
а преко овог суда.

Тачност отправка тврди и оверава:

С у д и ј а,